

Diario Oficial de la Unión Europea

Edición
en lengua española

Comunicaciones e informaciones

54º año

18 de agosto de 2011

Número de información

Sumario

Página

II Comunicaciones

COMUNICACIONES PROCEDENTES DE LAS INSTITUCIONES, ÓRGANOS Y ORGANISMOS DE LA UNIÓN EUROPEA

Comisión Europea

2011/C 240/01	No oposición a una concentración notificada (Asunto COMP/M.6299 — KKR/Sorgenia/Sorgenia France) (1)	1
2011/C 240/02	No oposición a una concentración notificada (Asunto COMP/M.6278 — Takeda/Nycomed) (1)	1
2011/C 240/03	No oposición a una concentración notificada (Asunto COMP/M.6324 — Bain Capital/Hellman & Friedman/Securitas Direct) (1)	2

III Actos preparatorios

BANCO CENTRAL EUROPEO

Banco Central Europeo

2011/C 240/04	Dictamen del Banco Central Europeo, de 5 de julio de 2011, acerca de una propuesta de directiva del Parlamento Europeo y del Consejo sobre los contratos de crédito para bienes inmuebles de uso residencial (CON/2011/58)	3
---------------	--	---

ES

Precio:
3 EUR

(1) Texto pertinente a efectos del EEE

(continúa al dorso)

IV *Información*

INFORMACIÓN PROCEDENTE DE LAS INSTITUCIONES, ÓRGANOS Y ORGANISMOS DE LA UNIÓN EUROPEA

Comisión Europea

2011/C 240/05	Tipo de cambio del euro	8
---------------	-------------------------------	---

V *Anuncios*

PROCEDIMIENTOS RELATIVOS A LA APLICACIÓN DE LA POLÍTICA DE COMPETENCIA

Comisión Europea

2011/C 240/06	Ayuda estatal — Finlandia — Ayuda estatal SA.32602 (11/C) — Modificación de la ayuda a la inversión y de la ayuda para el establecimiento de jóvenes agricultores concedidas en virtud de la Ley de financiación de las industrias rurales	9
---------------	--	---

II

(Comunicaciones)

COMUNICACIONES PROCEDENTES DE LAS INSTITUCIONES, ÓRGANOS Y ORGANISMOS DE LA UNIÓN EUROPEA

COMISIÓN EUROPEA

No oposición a una concentración notificada

(Asunto COMP/M.6299 — KKR/Sorgenia/Sorgenia France)

(Texto pertinente a efectos del EEE)

(2011/C 240/01)

El 9 de agosto de 2011, la Comisión decidió no oponerse a la concentración notificada que se cita en el encabezamiento y declararla compatible con el mercado común. Esta decisión se basa en el artículo 6, apartado 1, letra b) del Reglamento (CE) nº 139/2004 del Consejo. El texto íntegro de la decisión solo está disponible en inglés y se hará público una vez que se elimine cualquier secreto comercial que pueda contener. Estará disponible:

- en la sección de concentraciones del sitio web de competencia de la Comisión (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Este sitio web permite localizar las decisiones sobre concentraciones mediante criterios de búsqueda tales como el nombre de la empresa, el número de asunto, la fecha o el sector de actividad,
- en formato electrónico en el sitio web EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) con el número de documento 32011M6299. EUR-Lex da acceso al Derecho comunitario en línea.

No oposición a una concentración notificada

(Asunto COMP/M.6278 — Takeda/Nycomed)

(Texto pertinente a efectos del EEE)

(2011/C 240/02)

El 29 de julio de 2011, la Comisión decidió no oponerse a la concentración notificada que se cita en el encabezamiento y declararla compatible con el mercado común. Esta decisión se basa en el artículo 6, apartado 1, letra b) del Reglamento (CE) nº 139/2004 del Consejo. El texto íntegro de la decisión solo está disponible en inglés y se hará público una vez que se elimine cualquier secreto comercial que pueda contener. Estará disponible:

- en la sección de concentraciones del sitio web de competencia de la Comisión (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Este sitio web permite localizar las decisiones sobre concentraciones mediante criterios de búsqueda tales como el nombre de la empresa, el número de asunto, la fecha o el sector de actividad,
- en formato electrónico en el sitio web EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) con el número de documento 32011M6278. EUR-Lex da acceso al Derecho comunitario en línea.

No oposición a una concentración notificada**(Asunto COMP/M.6324 — Bain Capital/Hellman & Friedman/Securitas Direct)**

(Texto pertinente a efectos del EEE)

(2011/C 240/03)

El 10 de agosto de 2011, la Comisión decidió no oponerse a la concentración notificada que se cita en el encabezamiento y declararla compatible con el mercado común. Esta decisión se basa en el artículo 6, apartado 1, letra b) del Reglamento (CE) nº 139/2004 del Consejo. El texto íntegro de la decisión solo está disponible en inglés y se hará público una vez que se elimine cualquier secreto comercial que pueda contener. Estará disponible:

- en la sección de concentraciones del sitio web de competencia de la Comisión (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Este sitio web permite localizar las decisiones sobre concentraciones mediante criterios de búsqueda tales como el nombre de la empresa, el número de asunto, la fecha o el sector de actividad,
- en formato electrónico en el sitio web EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/en/index.htm>) con el número de documento 32011M6324. EUR-Lex da acceso al Derecho comunitario en línea.

III

(Actos preparatorios)

BANCO CENTRAL EUROPEO

BANCO CENTRAL EUROPEO

DICTAMEN DEL BANCO CENTRAL EUROPEO

de 5 de julio de 2011

acerca de una propuesta de directiva del Parlamento Europeo y del Consejo sobre los contratos de crédito para bienes inmuebles de uso residencial

(CON/2011/58)

(2011/C 240/04)

Introducción y fundamento jurídico

El 18 de abril de 2011 el Banco Central Europeo (BCE) recibió del Consejo de la Unión Europea una solicitud de dictamen sobre una propuesta de directiva del Parlamento Europeo y del Consejo sobre los contratos de crédito para bienes inmuebles de uso residencial⁽¹⁾ (en adelante, la «directiva propuesta»).

La competencia consultiva del BCE se basa en el apartado 4 del artículo 127 y el apartado 5 del artículo 282 del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, puesto que la directiva propuesta contiene disposiciones que afectan a la contribución del Sistema Europeo de Bancos Centrales (SEBC) a la buena gestión de las políticas con respecto a la estabilidad del sistema financiero, conforme establece el apartado 5 del artículo 127 del Tratado. De acuerdo con la primera frase del artículo 17.5 del Reglamento interno del Banco Central Europeo, el presente dictamen ha sido adoptado por el Consejo de Gobierno.

1. Observaciones generales

El BCE celebra la directiva propuesta, que tiene por objeto propiciar el nacimiento de un mercado interior en el ámbito de los contratos de crédito para bienes inmuebles de uso residencial que funcione eficazmente y otorgue a los consumidores un elevado nivel de protección. Desde la perspectiva de la estabilidad financiera, el BCE apoya las medidas encaminadas a garantizar una obtención y concesión de préstamos responsable y a restaurar la confianza de los consumidores. Apoya, asimismo, las propuestas relativas al marco regulador y, cuando proceda, supervisor, aplicable a las entidades no crediticias que ofrecen los contratos de crédito comprendidos en la directiva propuesta y a los intermediarios de crédito.

2. Préstamos en moneda extranjera

- 2.1. Una de las cuestiones que la Comisión Europea menciona en relación con la concesión irresponsable de préstamos en los mercados de crédito hipotecario de la Unión es la relativa a los préstamos denominados en moneda extranjera que los consumidores suscriben en razón del tipo de interés ventajoso ofrecido, sin comprender adecuadamente el riesgo de tipo de cambio que conllevan⁽²⁾.
- 2.2. El BCE, en su informe sobre estabilidad financiera titulado *Financial Stability Review*, señalaba en 2010 que la crisis financiera de los últimos años ha subrayado los potenciales riesgos sistémicos vinculados al predominio de los préstamos en moneda extranjera en algunos Estados miembros, y destacaba la necesidad de vigilar y abordar esta cuestión a fin de evitar un incremento mayor en el número de préstamos en moneda extranjera⁽³⁾. El BCE advertía de que un elevado nivel de préstamos en moneda extranjera a prestatarios no cubiertos puede suponer una considerable vulnerabilidad para

⁽¹⁾ COM(2011) 142 final.

⁽²⁾ Véase el considerando 4 de la directiva propuesta.

⁽³⁾ Informe del BCE *Financial Stability Review* de junio de 2010, p. 167.

algunos Estados miembros, ya que dichos préstamos convierten la exposición del sistema bancario al riesgo de tipo de cambio en riesgo crediticio y exponen a la economía a graves riesgos macrofinancieros. Además, un elevado nivel de deuda en moneda extranjera puede limitar el margen de maniobra de la política monetaria, así como su eficacia. Teniendo en cuenta estos efectos colaterales perjudiciales derivados de los préstamos en moneda extranjera, el BCE advertía de la importancia de que las autoridades económicas adopten medidas para evitar que tales préstamos adquieran un peso excesivo en el sistema bancario (4).

2.3. En ese contexto, el BCE señalaba que la adopción de medidas de política reguladora y supervisora puede desempeñar un papel importante en la reducción de los riesgos derivados de los préstamos en moneda extranjera (5). Como principio general, se insta a las autoridades económicas a que, con el fin de contener el nivel de préstamos en moneda extranjera, generen un entorno general para los agentes económicos que fomente una toma de decisiones por parte de prestamistas y prestatarios prudente e informada. Esto supone el establecimiento como objetivo de políticas macroeconómicas sensatas orientadas a la estabilidad y políticas de mejora de los conocimientos financieros, así como una regulación y supervisión financieras adecuadas (6). En este sentido, la directiva propuesta especifica la información que debe proporcionarse a los consumidores cuando vaya a concederse un crédito en moneda distinta de la moneda nacional del prestatario (7). El BCE considera que la información debe incluir asimismo una explicación de los riesgos potenciales para el consumidor en el caso de que el crédito se denomine en moneda extranjera (8).

3. Acceso a bases de datos y registros públicos de crédito

3.1. Según la directiva propuesta, cada uno de los Estados miembros deberá garantizar que todos los prestamistas (9) puedan acceder sin discriminación a las bases de datos utilizadas en ese Estado miembro, a efectos de evaluar la solvencia de los consumidores y de verificar que estos cumplen con las obligaciones crediticias durante toda la vigencia del contrato de crédito. Además, según la directiva propuesta, se delegará en la Comisión la facultad de establecer criterios para el registro de créditos y condiciones de tratamiento de datos que sean uniformes y que se apliquen a las bases de datos, incluidos los umbrales de registro y definiciones consensuadas de los términos clave utilizados en dichas bases (10).

3.2. Respecto de estas cuestiones, y aparte de una sugerencia de redacción técnica (véase la 1ª modificación), el BCE desea hacer las observaciones siguientes en relación con las facultades delegadas en la Comisión.

3.2.1. En primer lugar, las bases de datos a que se refiere la directiva propuesta incluyen bases de datos gestionadas por agencias de información crediticia o agencias de referencia de crédito privadas y registros públicos de crédito que, en los respectivos Estados miembros, sirven para evaluar la solvencia del consumidor y para verificar el cumplimiento por su parte de las obligaciones crediticias durante toda la vigencia del contrato de crédito. En una serie de Estados miembros, los respectivos BCN mantienen registros centrales de crédito, y algunos de ellos cumplen las finalidades arriba expresadas. El BCE, que actúa como catalizador en este ámbito (11), apoya la cooperación, intercambio de información y armonización de definiciones y conceptos entre los distintos registros centrales de crédito a nivel transfronterizo (12). Las periódicas turbulencias en el sector bancario y financiero han subrayado la importancia de los registros centrales de crédito como herramienta auxiliar para el seguimiento y gestión eficiente del riesgo crediticio por parte de las entidades de crédito, proporcionándoles acceso a la información acerca del endeudamiento de los prestatarios. Los registros centrales de crédito resultan ventajosos tanto para el ejercicio de la supervisión prudencial como en la función de los bancos centrales de contribuir a la estabilidad del sistema financiero, así

(4) Véase en este sentido el apartado 3.1.1 del Dictamen del BCE CON/2010/62, de 4 de agosto de 2010, sobre las modificaciones de diversas leyes relativas a la reducción de los desequilibrios financieros. Todos los dictámenes del BCE se publican en la dirección del BCE en internet <http://www.ecb.europa.eu>

(5) Véase la nota a pie de página 3.

(6) Apartado 3.1.2 del Dictamen del BCE CON/2010/62, de 4 de agosto de 2010, sobre las modificaciones de diversas leyes relativas a la reducción de los desequilibrios financieros.

(7) Por ejemplo, la fórmula para calcular los diferenciales de tipo de cambio y la periodicidad de su ajuste, o ejemplos numéricos que indiquen de qué modo afectarán los cambios en el pertinente tipo de cambio al importe de la cuotas (véase el anexo II de la directiva propuesta, «Ficha Europea de información Normalizada (FEIN)» y, en particular, la parte B, sección 2(2) y sección 5).

(8) Letra f) del apartado 1 del artículo 9 de la directiva propuesta.

(9) En el contexto de la directiva propuesta, este concepto cubre tanto a las entidades crediticias como a las entidades no crediticias que otorgan contratos de crédito para bienes inmuebles de uso residencial.

(10) Apartado 2 del artículo 16 de la directiva propuesta.

(11) Véase el memorándum de entendimiento titulado *Memorandum of Understanding on the Exchange of Information among national central credit registers for the purpose of passing it on to reporting institutions*, de abril de 2010, pp.1 a 18.

(12) Véase el Dictamen del BCE CON/2001/12 de 31 de mayo de 2001 solicitado por el Ministerio de Economía de España, acerca de un anteproyecto de ley por el que se modifican varias leyes que regulan el mercado financiero español.

como a efectos estadísticos. El desarrollo de sinergias transfronterizas entre registros centrales de crédito debería contribuir igualmente a garantizar un adecuado acceso a los prestamistas a los registros centrales de crédito.

- 3.2.2. En segundo lugar, el BCE apoya el planteamiento propuesto de, al objeto de fomentar la armonización de las normas que regulan este ámbito, delegar en la Comisión la facultad de establecer criterios para el registro de créditos y condiciones de tratamiento de datos que sean uniformes y que se apliquen a las bases de datos. A fin de garantizar que la información se presenta de manera armonizada y accesible desde una perspectiva transfronteriza, las condiciones de tratamiento de datos y criterios para el registro de créditos requerirán que se identifique un conjunto de atributos clave e identificadores comunes, así como una definición común de los conceptos y datos subyacentes. Además, deberán tenerse en cuenta las cuestiones referentes a la confidencialidad y protección de datos y los aspectos relativos a la interoperabilidad de las bases de datos nacionales. El BCE considera asimismo que los criterios uniformes para el registro de créditos deberán entenderse como normas mínimas que, como tales, permitan que las agencias de información crediticia o agencias de referencia de crédito privadas y los registros públicos de crédito obtengan, en su caso, y teniendo en cuenta sus respectivos objetos sociales y modelos de negocio, información adicional sobre estos créditos.
- 3.2.3. Por último, el BCE recomendaría que, teniendo en cuenta sus respectivas competencias y conocimientos en esta área, se establezcan estrechas relaciones con la Autoridad Bancaria Europea (EBA), el BCE y los bancos centrales del SEBC que gestionan las mencionadas bases de datos. Por razones de coherencia y exhaustividad, el BCE recomendaría igualmente delegar en la Comisión facultades similares en el ámbito de las bases de datos a las que se refiere, en lo referente a contratos de crédito al consumo, el artículo 9 de la Directiva 2008/48/CE del Parlamento Europeo y el Consejo, de 23 de abril de 2008, relativa a los contratos de crédito al consumo y por la que se deroga la Directiva 87/102/CEE del Consejo⁽¹³⁾. En caso de que el legislador decida no delegar facultades en la Comisión, el BCE recomienda que se estudien las posibilidades de avanzar hacia una mayor armonización de normas y prácticas a nivel de la Unión, debiendo para ello aprovechar el trabajo ya realizado⁽¹⁴⁾ y considerar las recomendaciones de los foros internacionales acerca de, entre otros aspectos, la supervisión eficaz de los sistemas de información sobre créditos⁽¹⁵⁾.

4. Otras observaciones técnicas

A diferencia de la Directiva 2008/48/CE⁽¹⁶⁾ o de la propuesta de directiva del Parlamento Europeo y del Consejo sobre derechos de los consumidores⁽¹⁷⁾, la directiva propuesta no aborda la armonización del derecho de desistimiento de los consumidores a nivel de la Unión. A la vista de la relevancia de los compromisos financieros que adquieren los consumidores que suscriben contratos de crédito para bienes inmuebles de uso residencial, y para contribuir a la estabilidad financiera y a la obtención y concesión de préstamos responsable, el BCE recomienda que se examine en el proceso legislativo en curso la necesidad de incluir en la directiva propuesta disposiciones que regulen el derecho de desistimiento⁽¹⁸⁾.

En el anexo del presente dictamen figuran las propuestas de redacción específicas, acompañadas de explicaciones, correspondientes a las recomendaciones del BCE encaminadas a modificar la directiva propuesta.

Hecho en Fráncfort del Meno, el 5 de julio de 2011.

El Presidente del BCE
Jean-Claude TRICHET

⁽¹³⁾ DO L 133 de 22.5.2008, p. 66.

⁽¹⁴⁾ Véase el informe de la DG Mercado Interior y Servicios titulado *Report of the Expert Group on Credit Histories*, de mayo de 2009, disponible en inglés en la dirección de la Comisión en internet <http://ec.europa.eu>

⁽¹⁵⁾ Véase, por ejemplo, el informe del Banco Mundial sobre información crediticia de marzo de 2011, disponible en inglés en la dirección del Banco Mundial en internet <http://siteresources.worldbank.org> (pp. 8, 25 y 53 a 59), o el informe del examen entre iguales de la Junta de Estabilidad Financiera (JEF) titulado *Thematic Review on Mortgage Underwriting and Origination Practices*, de 17 de marzo de 2011, disponible en inglés en la dirección de la Junta de Estabilidad Financiera (JEF) en internet <http://www.financialstabilityboard.org>

⁽¹⁶⁾ Artículo 14 de la Directiva 2008/48/CE.

⁽¹⁷⁾ COM(2008) 614 final. El informe tras la primera lectura del Parlamento Europeo está disponible en la dirección del Consejo en internet <http://register.consilium.europa.eu>

⁽¹⁸⁾ La Comisión sugiere que, con ocasión de la revisión de la futura directiva, se evalúe la necesidad de introducir derechos y obligaciones aplicables en la fase post-contractual de los contratos de crédito (véase la letra f) del artículo 31 de la directiva propuesta).

ANEXO

Propuestas de redacción

Texto que propone la Comisión	Modificaciones que propone el BCE (1)
1ª modificación	
Apartados 1 y 2 del artículo 16	
<p>«1. Cada Estado miembro garantizará que todos los prestamistas puedan acceder sin discriminación a las bases de datos utilizadas en ese Estado miembro, a efectos de evaluar la solvencia del consumidor y de verificar que este cumple con las obligaciones crediticias durante toda la vigencia del contrato de crédito. Las citadas bases de datos serán bases de datos gestionadas por agencias de información crediticia o agencias de referencia de crédito privadas y registros públicos de crédito.</p> <p>2. De conformidad con el artículo 26, y sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos 27 y 28, se delegará en la Comisión la facultad de establecer criterios para el registro de créditos y condiciones de tratamiento de datos que sean uniformes y que se apliquen a las bases de datos a que se refiere el apartado 1 del presente artículo.</p> <p>En particular, los pertinentes actos delegados especificarán los umbrales de registro aplicables a las bases de datos, así como definiciones consensuadas de los términos clave utilizados en dichas bases.»</p>	<p>«1. Cada Estado miembro garantizará que todos los prestamistas de otros Estados miembros puedan acceder sin discriminación a las bases de datos utilizadas en ese Estado miembro, a efectos de evaluar la solvencia del consumidor y de verificar que este cumple con las obligaciones crediticias durante toda la vigencia del contrato de crédito. Las citadas bases de datos serán bases de datos gestionadas por agencias de información crediticia o agencias de referencia de crédito privadas y registros públicos de crédito mantenidos por bancos centrales u otras autoridades públicas.</p> <p>2. De conformidad con el artículo 26, y sin perjuicio de lo dispuesto en los artículos 27 y 28, se delegará en la Comisión la facultad de establecer, previa consulta a la ABE, el BCE y los bancos centrales del SEBC que mantienen las bases de datos a que se refiere el apartado 1 del presente artículo, criterios para el registro de créditos y condiciones de tratamiento de datos que sean uniformes y que se apliquen a las estas bases de datos a que se refiere el apartado 1 del presente artículo.</p> <p>En particular, los pertinentes actos delegados especificarán los umbrales de registro aplicables a las bases de datos, así como definiciones consensuadas de los términos clave utilizados en dichas bases.»</p>

Explicación

El BCE sugiere que, en consonancia con la Directiva 2008/48/CE, se haga referencia en la directiva propuesta a «los prestamistas de otros Estados miembros». Además, la finalidad de las modificaciones propuestas en el segundo párrafo del artículo 16 es aclarar que: a) existen una serie de registros públicos de crédito que son gestionados por algunos bancos centrales y otras autoridades públicas; y b) resultaría ventajoso para la Comisión aprovechar los conocimientos y experiencia de la ABE, el BCE y los correspondientes BCN del SEBC en la redacción de los proyectos de actos delegados en esta área.

2ª modificación

Letra f) del apartado 1 del artículo 9

«f) la moneda o monedas en que pueden contratarse los créditos, explicando las implicaciones para el consumidor en el caso de que el crédito se denomine en moneda extranjera;»	«f) la moneda o monedas en que pueden contratarse los créditos, explicando las implicaciones y riesgos potenciales para el consumidor en el caso de que el crédito se denomine en moneda extranjera;»
---	--

Explicación

La información general sobre los contratos de crédito debería incluir igualmente información acerca de los riesgos potenciales que se asumen cuando el préstamo se denomina en moneda extranjera, por ejemplo, el impacto de las variaciones en los tipos de cambio aplicables.

3ª modificación

Letra c) del apartado 1 del artículo 10

«c) cuando actúe en calidad de intermediario de crédito vinculado, se identificará como tal y, a solicitud del consumidor, proporcionará los nombres del prestamista o prestamistas en cuyo nombre actúe;»	«c) cuando actúe en calidad de intermediario de crédito vinculado, se identificará como tal y, a solicitud del consumidor , proporcionará los nombres del prestamista o prestamistas en cuyo nombre actúe;»
--	--

Explicación

Por razones de transparencia, debería facilitarse esta información al consumidor en cualquier caso.

Texto que propone la Comisión	Modificaciones que propone el BCE ⁽¹⁾
4ª modificación	

Apartado 1 del artículo 13

«1. Los Estados miembros velarán por que el prestamista informe al consumidor de toda modificación del tipo deudor, mediante documento en papel u otro soporte duradero, antes de que el cambio entre en vigor. La información detallará el importe de los reembolsos tras la entrada en vigor del nuevo tipo deudor, y, si cambiara el número o la frecuencia de los pagos, los correspondientes detalles.»

«1. Los Estados miembros velarán por que el prestamista informe al consumidor de toda modificación del tipo deudor, mediante documento en papel u otro soporte duradero, **como norma al menos un mes** antes de que el cambio entre en vigor. La información detallará el importe de los reembolsos tras la entrada en vigor del nuevo tipo deudor, y, si cambiara el número o la frecuencia de los pagos, los correspondientes detalles.»

Explicación

Es importante facilitar al consumidor con antelación suficiente la información sobre las variaciones en los tipos de cambio aplicables al préstamo.

5ª modificación

Anexo II, parte B, sección 6(4)

«[...] El prestamista añadirá, además, lo siguiente: 1) en su caso, los importes máximos y mínimos aplicables; 2) un ejemplo de cómo variaría el importe de la cuota si el tipo de interés aumentara o disminuyera en un 1 %, o en un porcentaje superior si resulta más realista habida cuenta de la magnitud de las variaciones normales del tipo de interés; y 3) si existe un importe máximo, el importe de la cuota en la hipótesis más pesimista.»

«[...] El prestamista añadirá, además, lo siguiente: 1) en su caso, los importes máximos y mínimos aplicables; 2) un ejemplo de cómo variaría el importe de la cuota si el tipo de interés aumentara o disminuyera en ~~un 1 %, 2 puntos porcentuales~~ o en ~~un porcentaje superior más~~, si resulta más realista habida cuenta de la magnitud de las variaciones normales del tipo de interés; y 3) si existe un importe máximo, el importe de la cuota en la hipótesis más pesimista.»

Explicación

La duración de los contratos de crédito para bienes inmuebles de uso residencial puede ser de varias décadas. Por ello, es altamente probable que los tipos de interés aumenten a lo largo de este período por encima de 1 punto porcentual, siendo casi seguro que lo harán si el contrato de crédito se suscribió durante un período de tipos de interés bajos. Debería proporcionarse a los prestatarios información suficiente que les permita entender el impacto de un posible aumento de los tipos de interés. Así, una variación en 1 punto porcentual resulta muy indulgente si se tiene en cuenta el impacto de los cambios del tipo de interés en las cuotas; en este sentido, un aumento en 2 puntos porcentuales resulta más representativo del impacto real de los posibles aumentos del tipo de interés sobre las cuotas.

(¹) El texto en negrita indica las novedades que propone el BCE. El texto tachado es lo que el BCE propone suprimir.

IV

(Información)

**INFORMACIÓN PROCEDENTE DE LAS INSTITUCIONES, ÓRGANOS Y
ORGANISMOS DE LA UNIÓN EUROPEA**

COMISIÓN EUROPEA

Tipo de cambio del euro⁽¹⁾

17 de agosto de 2011

(2011/C 240/05)

1 euro =

	Moneda	Tipo de cambio		Moneda	Tipo de cambio
USD	dólar estadounidense	1,4477	AUD	dólar australiano	1,3687
JPY	yen japonés	110,77	CAD	dólar canadiense	1,4167
DKK	corona danesa	7,4499	HKD	dólar de Hong Kong	11,2802
GBP	libra esterlina	0,87760	NZD	dólar neozelandés	1,7264
SEK	corona sueca	9,1685	SGD	dólar de Singapur	1,7391
CHF	franco suizo	1,1402	KRW	won de Corea del Sur	1 547,43
ISK	corona islandesa		ZAR	rand sudafricano	10,2735
NOK	corona noruega	7,7985	CNY	yuan renminbi	9,2466
BGN	lev búlgaro	1,9558	HRK	kuna croata	7,4610
CZK	corona checa	24,430	IDR	rupia indonesia	12 329,46
HUF	forint húngaro	269,40	MYR	ringgit malayo	4,3040
LTL	litas lituana	3,4528	PHP	peso filipino	61,448
LVL	lats letón	0,7091	RUB	rublo ruso	41,4744
PLN	zloty polaco	4,1338	THB	baht tailandés	43,243
RON	leu rumano	4,2466	BRL	real brasileño	2,2880
TRY	lira turca	2,5566	MXN	peso mexicano	17,5897
			INR	rupia india	65,6800

⁽¹⁾ Fuente: tipo de cambio de referencia publicado por el Banco Central Europeo.

V

(Anuncios)

PROCEDIMIENTOS RELATIVOS A LA APLICACIÓN DE LA POLÍTICA DE COMPETENCIA

COMISIÓN EUROPEA

AYUDA ESTATAL — FINLANDIA

Ayuda estatal SA.32602 (11/C) — Modificación de la ayuda a la inversión y de la ayuda para el establecimiento de jóvenes agricultores concedidas en virtud de la Ley de financiación de las industrias rurales

(2011/C 240/06)

Mediante carta de 29 de junio de 2011, reproducida en la versión lingüística auténtica en las páginas siguientes al presente resumen, la Comisión notificó a Finlandia su decisión de incoar el procedimiento previsto en el artículo 108, apartado 2, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea en relación con la medida antes citada.

Los interesados podrán presentar sus observaciones sobre la medida respecto de la cual la Comisión ha incoado el procedimiento en un plazo de un mes a partir de la fecha de publicación del presente resumen y de la carta siguiente, enviándolas a:

Comisión Europea
Dirección General de Agricultura
Dirección M2
Edificio/Despacho L130 5/88
1049 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË
Fax +32 22967672

Estas observaciones se comunicarán a Finlandia. Los interesados que presenten observaciones podrán solicitar por escrito, exponiendo los motivos de su solicitud, que su identidad sea tratada de forma confidencial.

TEXTO DEL RESUMEN

I. PROCEDIMIENTO

De acuerdo con el artículo 108, apartado 3, del Tratado de Funcionamiento de la Unión Europea, mediante carta de 21 de febrero de 2011, recibida y registrada en la misma fecha, la Representación Permanente de Finlandia ante la Unión Europea notificó a la Comisión la medida antes mencionada.

Las autoridades finlandesas facilitaron información adicional mediante cartas de 28 de marzo de 2011, 15 de abril de 2011 y 16 de junio de 2011, recibidas y registradas en la misma fecha.

II. DESCRIPCIÓN

La presente notificación se refiere a la ayuda para el establecimiento de jóvenes agricultores y la ayuda a la inversión en forma de bonificación de intereses en virtud de los regímenes de ayudas existentes N 97/2000, N 160/2000 y N 264/2000 aprobados mediante la Decisión SG(2000) D/107394, de 9 de

octubre de 2000, y modificados por el régimen de ayudas N 679/02, aprobado mediante la Decisión C(2003) 1872 de 10 de junio de 2003, y el régimen de ayudas N 237/04, aprobado mediante la Decisión C(2004) 4323 de 3 de noviembre de 2004. Los regímenes de ayudas existentes incluyen una condición impuesta por las autoridades finlandesas en el sentido de que el interés mínimo que el beneficiario del préstamo debe pagar es siempre del 2 %. Con la presente modificación las autoridades finlandesas prevén reducir al 1 % la contribución propia mínima del 2 % del beneficiario relativa al tipo de interés correspondiente a los años 2011 y 2012. Según las autoridades finlandesas, la reducción prevista se aplicaría a las nuevas ayudas que se concedan en virtud de los regímenes de ayudas existentes hasta su expiración así como a las ayudas ya concedidas en virtud de los regímenes de ayuda existentes antes mencionados. La medida afectaría a más de 1 000 beneficiarios de pequeñas y medianas empresas dedicadas a la producción primaria de productos agrícolas y su presupuesto total ascendería a 7 millones de EUR para los años 2011-2012.

III. EVALUACIÓN

Según el artículo 107, apartado 1, del TFUE, son incompatibles con el mercado interior, en la medida en que afecten a los intercambios comerciales entre Estados miembros, las ayudas otorgadas por los Estados o mediante fondos estatales, bajo cualquier forma, que falseen o amenacen falsear la competencia, favoreciendo a determinadas empresas o producciones.

En esta etapa, es probable que la parte de la medida notificada por la que se modifican las condiciones de una ayuda concedida hasta la fecha de adopción de la presente decisión constituya una ayuda estatal incompatible en el sentido del artículo 107, apartado 1, del TFUE por las razones siguientes:

- el cambio con carácter retroactivo de las condiciones de la ayuda ya concedida parece aliviar la carga que el beneficiario de la ayuda se comprometió a soportar en el momento de serle concedida la misma y, por lo tanto, constituye una ayuda de funcionamiento cuya intención es simplemente mejorar la situación financiera del beneficiario,
- dicha ayuda no parece ajustarse al artículo 107, apartado 3, letra c), del TFUE ni al punto 16 de las Directrices comunitarias sobre ayudas estatales al sector agrario y forestal 2007-2013 (¹), que estipula que no puede pensarse que una ayuda concedida de forma retroactiva a una actividad ya realizada por el beneficiario constituya un factor de incentivación, sino una ayuda de funcionamiento dirigida simplemente a dispensar al beneficiario de una carga financiera.

Habida cuenta de las consideraciones expuestas, la Comisión, en el marco del procedimiento del artículo 108, apartado 2, del TFUE, insta a Finlandia a que presente sus observaciones y facilite toda la información pertinente para la evaluación de la medida en un plazo de un mes a partir de la fecha de recepción de la presente.

TEXTO DE LA CARTA

«Komissio ilmoittaa Suomelle, että se on tutkittuaan Suomen viranomaisten toimittamat edellä tarkoitettua toimenpidettä koskevat tiedot päättänyt aloittaa Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen (SEUT-sopimus) 108 artiklan 2 kohdassa määritlyn menettelyn tämän päätkösen päivämäärään saakka myönnetyn tuen osalta ja olla vastustamatta tukea, joka myönnetään tämän päätkösen päivämäärän jälkeen, sillä jälkimmäinen tuki on SEUT-sopimuksen mukaista.

1. MENETTELY

- (1) Suomen pysyvä edustusto Euroopan unionissa ilmoitti SEUT-sopimuksen 108 artiklan 3 kohdan mukaisesti komissiolle tästä toimenpiteestä 21. helmikuuta 2011 päivällä ja samana päivänä saapuneeksi kirjatulla kirjeillä.
- (2) Suomen viranomaiset toimittivat lisätietoja 28. maaliskuuta, 15. huhtikuuta ja 16. kesäkuuta 2011 päivätyillä, samoina päivänä saapuneeksi kirjatuilla kirjeillä.

⁽¹⁾ DO C 319 de 27.12.2006, p. 1.

2. KUVAUS

2.1 Nimi

- (3) Maaseutuelinkeinojen rahoituslain mukaisen investointituen ja nuoren viljelijän aloitustuen muutos

2.2 Tuensaajat

- (4) Yli 1 000 maataloustuotteiden alkutuotannon alalla toimiva pieni ja keskisuuri yritystä

2.3 Talousarvio

- (5) 7 miljoonaa euroa vuosina 2011–2012

2.4 Kesto

- (6) 1.1.2000–31.12.2012

2.5 Toimenpiteen tausta

- 2.5.1 Käsiteltävänä olevalla ilmoituksella tehtävien muutosten kuvaus

- (7) Käsiteltävänä olevalla toimenpiteellä Suomen viranomaiset ilmoittavat muutoksesta investointitukeen ja nuorten viljelijöiden aloitustukeen, joista säädetään nykyisissä tukijärjestelmissä N 97/2000, N 160/2000 ja N 264/2000 (hyväksytty 9. lokakuuta 2000 tehdyllä päätkössellä SG(2000) D/107394) ja joita on muutettu tukijärjestelmällä N 679/02 (hyväksytty 10. kesäkuuta 2003 tehdyllä päätkössellä K(2003) 1872) ja tukijärjestelmällä N 237/04 (hyväksytty 3. marraskuuta 2004 tehdyllä päätkössellä K(2004) 4323). Lisäksi Suomen viranomaiset ilmoittavat, että vuodesta 2004 lähtien tukijärjestelmällä on pantu täytäntöön investointitukijärjestelmä, joka sisältyy Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 141 artiklan mukaiseen kansalliseen tukeen (²), ja Suomen pohjoisten alueiden maatalouden pitkäaikainen kansallisen tuki, jota myönnetään Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 142 artiklan nojalla (³).

- (8) Käsiteltävänä oleva ilmoitus koskee nuorten viljelijöiden aloitustukea ja investointitukea, jotka myönnetään edellä mainituissa nykyisissä tukijärjestelmissä korkotukena. Nykyisissä tukijärjestelmissä Suomen viranomaiset ovat asettaneet ehdoksi sen, että lainanottajan on aina maksettava korkoa vähintään 2 prosenttia. Nyt tehtävällä muutoksella Suomen viranomaiset aikovat alentaa korkotuen saajan maksaman vähintään 2 prosentin korko-osuuden yhteen prosenttiin vuosiksi 2011 ja 2012. Suomen viranomaisten mukaan ennakoitua alempuutta sovellettaisiin uuteen tukeen, joka myönnetään nykyisissä tukijärjestelmissä niiden voimassaolon loppuun saakka, ja tukeen, joka on jo myönnetty edellä mainituissa nykyisissä tukijärjestelmissä.

⁽²⁾ Komission päätös N:o K(2008) 696, tehty 27 päivänä helmikuuta 2008, Suomen kansallisen tukiohjelman hyväksymisestä Itävallan tasavallan, Suomen tasavallan ja Ruotsin kuningaskunnan liittymisestä tehdyn asiakirjan ja erityisesti sen 141 artiklan osalta. Aiemmat 141 artiklan mukaista tukea koskevat päätköset tehtiin 16. maaliskuuta 2004 (komission päätös N:o K(2004) 475), 14. maaliskuuta 2000 (komission päätös 2000/364/EY) ja 22. joulukuuta 1999 (komission päätös 2000/167/EY).

⁽³⁾ Suomen pohjoisten alueiden maataloutta koskeva pitkäaikaisten kansallisten tukien järjestelmä. Viimeisimmät 142 artiklan mukaista tukea koskevat päätköset tehtiin 22. joulukuuta 2005 (päätös N:o K(2005) 5599) ja 30. huhtikuuta 2009 (päätös N:o K(2009) 3067).

2.5.2 Tukitoimenpiteiden kuvaus

- (9) Nykyisissä tukijärjestelmissä tuki voidaan myöntää suorana avustuksena, tuettuna lainana tai valtion takauksena (tai niiden yhdistelmänä). Käsiteltävänä oleva ilmoitus koskee tukea, joka myönnetään korkotukena tuensaajan ottamaan valtionlainaan tai tavanomaiseen pankkilainaan. Jos kyseessä on valtionlaina, tuen enimmäismäärä on 5 prosenttiyksikköä, kun taas tavanomaisen lainan korkotuki on 4 prosenttiyksikköä lainan korosta. Suomen viranomaisten mukaan lainan korko on molemmissa tapauksissa aina markkinaehdotoinen korko, jota alennetaan tuen määrellä kultakin korkojaksolta.
- (10) Suomen viranomaiset totesivat lisäksi, että tukijärjestelmissä tuensaajalle syntyy automaattinen oikeus hänen maksamansa koron pienennykseen. Joissakin tapauksissa asiasta on tehtävä hakemus. Molempien tapauksien osalta viranomaiset vahvistavat, että vuosiksi 2007–2013 vahvistettujen maa- ja metsätalousalan valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen⁽¹⁾, jäljempänä 'suuntaviivat', 16 kohtaa noudatetaan.
- (11) Suomen viranomaiset ovat lisäksi osoittaneet, että ehdottettu tuki on linjassa asianomaisten maaseudun kehittämishohjelmien kanssa ja että tuki on kohdennettu selkeästi määriteltyihin tavoitteisiin, jotka kuvastavat tunnistettuja rakenteellisia ja alueellisia tarpeita sekä rakenteellisia haittoja.

2.5.2.1 Investointituki

- (12) Vuodesta 2000 myönnetyt investointituki on hyväksytty tukijärjestelmistä N 97/2000, N 160/2000 ja N 264/2000 9. lokakuuta 2000 tehdyllä komission päätöksellä SG(2000) D/107394. Nykyistä tukijärjestelmää on muuttettu järjestelmällä N 679/02, joka on hyväksytty 10. kesäkuuta 2003 tehdyllä päätöksellä K(2003) 1872.
- (13) Maa- ja metsätalousalan valtiontukea koskevat suuntaviivat vuosiksi 2007–2013 tulivat voimaan 1. tammikuuta 2007. Suuntaviivojen 196 kohdan mukaan jäsenvaltioiden on muutettava nykyisiä tukijärjestelmiään siten, että ne ovat suuntaviivojen mukaiset viimeistään 31. joulukuuta 2007, lukuun ottamatta maataloustuotteiden jalostukseen ja kaupan pitämiseen liittyvään investointitukeen sovellettavia voimassa olleita järjestelmiä, jotka oli lakkautettava viimeistään 31. joulukuuta 2008, ja maatalojen maanostoon liittyvään investointitukeen sovellettavia voimassa olleita järjestelmiä, jotka oli muutettava suuntaviivojen mukaisiksi viimeistään 31. joulukuuta 2009. Suomen viranomaiset vahvistavat toteuttaneensa tarkoituksenmukaisia toimenpiteitä muuttaakseen nykyiset tukijärjestelmät suuntaviivojen mukaisiksi. Ne toteavat ilmoituksessaan erityisesti seuraavaa:
- (14) Maatalojen investointituen tarkoituksesta on alentaa tuotantokustannuksia, parantaa ja suunnata uudelleen tuotantoa, parantaa laatuja, suojeilla ja parantaa luonnonympäristöä, turvata hygieniaolosuhteiden ja eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten taso sekä monipuolistaa maatalan toimintoja. Tuki ei liity pelkkiin korvaaviin investointeihin eikä investointeihin tuotteisiin, joihin sovelletaan yksittäisten viljelijöiden, tilojen tai tuotantolaitosten tasolla jonkin maataloustukirahastosta rahoitettavan yhteisen markkina-

järjestelyn (suorat tukijärjestelmät mukaan luettuina) mu�aisia tuotantorajoituksia tai yhteisön tuelle asetettuja rajoituksia ja jotka aiheuttaisivat kyseiset rajoitukset ylittävän tuotantokapasiteetin kasvun.

- (15) Tuki on tarkoitettu maatiloille, jotka eivät ole vaikeuksissa, eikä se ole tarkoitettu maitoa ja maitotuotteita vastaavien tuotteiden tai niiden korvikkeiden valmistusta ja kaupan pitämistä varten.
- (16) Tukikelpoisiin menoihin kuuluvat kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankinta tai parantaminen sekä koneiden ja laitteiden hankinta tai ostoleasing, mukaan luettuina tietokoneohjelmistot, enintään omaisuuserän markkina-arvoon asti, lukuun ottamatta leasingsopimukseen liittyviä kustannuksia ja edellä oleviin menoihin liittyviä yleiskuluja. Tuki voi kattaa käytettyjen laitteiden hankinnasta aiheutuvat kustannukset. Tässä tapauksessa sitä voidaan myöntää vain pienille ja keskisuurille yrityksille, joilla on alhainen tekninen taso ja vain vähän pääomaa. Tuotanto-oikeuksien, eläinten tai yksivuotisten kasvien hankinta ja yksivuotisten kasvien istuttaminen on suljettu tukijärjestelmän ulkopuolelle. Käsiteltävänä oleva ilmoitus ei koske maahanottoon tarkoitettua tukea.
- (17) Viljelijölle myönnettävän investointituen tuki-intensiteetti on enintään 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista epäsuotuisilla alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽²⁾ 36 artiklan a kohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla (enintään 60 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jos investoinneissa noudatetaan komission päätöksiä, jotka koskevat Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 141 ja 142 artiklan mukaista tukea), enintään 60 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista nuorten viljelijöiden osalta epäsuotuisilla alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a kohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla, jos investoinnit tehdään viiden vuoden kuluessa tilanpidon aloittamisesta (enintään 70 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jos investoinneissa noudatetaan komission päätöksiä, jotka koskevat Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 141 ja 142 artiklan mukaista tukea) ja enintään 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jos investoinneista aiheutuu lisäkustannuksia, jotka liittyvät luonnonympäristön suojeeluun ja parantamiseen, kotieläintuotantotilojen hygieniaolosuhteiden parantamiseen tai tilalla kasvatettavien eläinten hyvinvoinnin parantamiseen ja jotka ovat aiheutuneet hiljattain käyttöönnotettujen vähimmäisvaatimusten käyttöönnotolle asetettujen määräaikojen kuluessa.
- (18) Suomen viranomaiset vahvistavat, että kun kyse on investointien aiheuttamista lisäkustannuksista, jotka liittyvät luonnonympäristön suojeeluun ja parantamiseen, kotieläintuotantotilojen hygieniaolosuhteiden tai tilalla kasvatettavien eläinten hyvinvoinnin parantamiseen, korotus rajoittuu investointeihin, jotka joko ylittävät yhteisön voimassa olevat vähimmäisvaatimukset tai tehdään hiljattain käyttöönnotettujen vähimmäisvaatimusten täyttämiseksi. Korottettua tuki-intensiteettiä sovelletaan yksinomaan aiheellisiin lisäkustannuksiin eikä tuotantokapasiteettia lisääviin investointeihin.

⁽¹⁾ EUVL C 319, 27.12.2006, s. 1.

⁽²⁾ EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1.

2.5.2.2 Nuorten viljelijöiden aloitustuki

- (19) Vuodesta 2000 myönnetty nuorten viljelijöiden aloitustuki on hyväksytty tukijärjestelmistä N 97/2000, N 160/2000 ja N 264/2000 9. lokakuuta 2000 tehdyllä komission päätöksellä SG(2000) D/107394. Nykyistä tukijärjestelmää on muutettu järjestelmällä N 679/02, joka on hyväksytty 10. kesäkuuta 2003 tehdyllä päätöksellä K(2003) 1872, ja järjestelmällä N 237/04, joka on hyväksytty 3. marraskuuta 2004 tehdyllä päätöksellä K(2004) 4323. Suomen viranomaisten mukaan nuoren viljelijän aloitus-tukea myönnettiin nykyisissä tukijärjestelmissä viimeksi 30. kesäkuuta 2008. Viranomaisten mukaan uutta tukea ei myönnetä nuorten viljelijöiden tilanpidon aloittamiseksi. Suomen viranomaiset ovat lisäksi vahvistaneet, että vuosiksi 2000–2006 vahvistettujen maa- ja metsätalousalan valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen voimassaan päätyttyä viranomaiset ovat toteuttaneensa uusien suuntaviivojen 196 kohdan mukaiset tarkoituksenmukaiset toimenpiteet saattakseen nykyiset tukijärjestelmät uusien suuntaviivojen mukaisiksi. Ne toteavat ilmoituksessaan erityisesti seuraavaa:
- (20) Nuorten viljelijöiden aloitustukea myönnettiin alkutuottajille, kun seuraavat edellytykset täytyivät: viljelijä oli alle 40-vuotias, hänen oli riittävä ammattitaito ja pätevyys, hän aloitti tilanpidon ensimmäistä kertaa tilanpidosta vastaavana yrityjään ja hän esitti maataloustoimintansa kehittämiseksi elinkeinosuunnitelman. Elinkeinosuunnitelmassa kuvattiin ainakin tilan alkutilannetta sekä erityisiä välietappeja ja tavoitteita uuden tilan toiminnan kehittämiseksi. Lisäksi kuvattiin yksityiskohtaisesti investointeja, koulutusta, neuvontapalveluja ja muita mahdollisia tarpeellisia toimia tilan toiminnan kehittämiseksi. Toimivaltainen viranomainen arvioi elinkeinosuunnitelman noudattamista viiden vuoden kuluessa tuen myöntämistä koskevan yksittäisen päätöksen päivämäärästä. Lisäksi toimivaltaisen viranomaisen oli määriteltävä edellytykset jo maksetun tuen takaisin perimiselle, jos nuori viljelijä ei täyttänyt elinkeinosuunnitelman ehtoja arviontihetkellä. Tällöin viranomainen otti huomioon olosuhteet, joissa elinkeinosuunnitelmaa toteutettiin.
- (21) Suomen viranomaisten mukaan kaikkien edellä mainittujen tukikelpoisuusvaatimusten oli täyttyvä, kun tuen myöntämistä koskeva yksittäinen päätös tehtiin, lukuun ottamatta riittävää ammattitaitoa koskevaa vaatimusta, jonka osalta myönnettiin 36 kuukauden lisääika. Yksittäinen päätös nuoren viljelijän aloitustuen myöntämisestä tehtiin 18 kuukauden kuluessa tilanpidon aloittamisesta, siten kuin tilanpidon aloittaminen määritellään Suomen voimassa olevassa lainsäädännössä.
- (22) Suomen viranomaiset vahvistavat, että toimenpide täytyää voimassa olevat yhteisön tai kansalliset vaatimukset tai sen tavoitteena on varmistaa yhteisön tai kansallisten vaatimusten täyttäminen siten kuin esityssä elinkeinosuunnitelmassa on yksilöity. Myöntävä lisääika, jonka kuluessa vaatimukset on täyttyvä, ei ylitä 36:ta kuukautta toiminnan aloittamispäivästä.
- (23) Nuorten viljelijöiden tuki myönnettiin kertapalkkiona ja korkotukena. Käsiteltävään oleva ilmoitus koskee ainoas-

taan korkotukena myönnetyä tukea. Suomen viranomaiset ovat vahvistaneet, että korkotukena myönnetyt nuorten viljelijöiden aloitustuen tuki-intensiteetti oli niiden sallittujen tuki-intensiteettien mukainen, joista säädetään valtiontukisäännöissä ja komission päätöksissä, jotka koskevat Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyn sopimuksen 141 ja 142 artiklan mukaista tukea.

2.6 Oikeusperusta

- Maaseutuelinkeinojen rahoituslaki (329/1999) muutoksineen,
- Laki maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annetun lain voimaanpanosta annetun lain muuttamisesta (1154/2010).

3. TOIMENPITEEN ALUSTAVA ARVIOINTI

- (24) Maaliskuun 22. päivänä vuonna 1999 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 659/1999 6 artiklan 1 kohdassa säädetään, että muodollisen tutkintamenettelyn aloittamista koskevassa päätöksessä esitetään asiaan liittyvät oikeudelliset seikat ja tosiseikat lyhyesti, komission alustava arvio ehdotetun toimenpiteen tukiuonteesta ja epäilyt toimenpiteen soveltuvuudesta yhteismarkkinoille.
- 3.1 Onko kyseessä SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettu tuki?
- (25) Jäsenvaltion myöntämä taikka valtion varoista muodossa tai toisessa myönnety tuki, joka vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua suosimalla jotakin yritystä tai tuotannonalaaa, ei SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdan mukaan sovelli sisämarkkinoille, siltä osin kuin se vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- (26) Käsiteltävään olevan ilmoituksen mukainen tuki rahoiteaan valtion varoista ja hyödyttää tiettyjä yrityksiä (vrt. edellä 3 ja 4 kohta). Tuomioistuimen oikeuskäytännön mukaan yritykselle myönnety tuki voi vaikuttaa epäsuotuisasti jäsenvaltioiden väliseen kauppaan, jos yritys toimii markkinoilla, joilla käydään unionin sisäistä kauppaa⁽¹⁾. Kyseessä olevan tuen saajat toimivat markkinoilla, joilla käydään EU:n sisäistä kauppaa⁽²⁾. Lisäksi, jo pelkästään se seikka, että tuki vahvistaa yrityksen kilpailukykyä kilpailuviin yrityksiin verrattuna antamalla kyseiselle yritykselle taloudellisen edun, jota se ei olisi saanut muutoin harjoittaessaan tavanomaista toimintaansa, on osoitus siitä, että tukeen liittyy riski kilpailun väärystymisestä⁽³⁾. Kyseinen tukitoimenpide voi sen vuoksi olla omiaan vääristämään kilpailua ja vaikuttamaan jäsenvaltioiden väliseen kauppaan.
- (27) Edellä esitetyn perusteella 107 artiklan 1 kohdan edellytykset täytyvät.

⁽¹⁾ Ks. erityisesti asiassa 102/87, Ranskan tasavalta v. Euroopan yhteisöjen komissio, 13.7.1988 annettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, Kok. 1988, s. 4067.

⁽²⁾ Maatalousala on hyvin avoin unionin sisäiselle kaupalle. Unionin sisäiseen kauppaan sisältyi vuonna 2007 maataloustuotteita 236 905 miljoonan euron (tuonti) ja 239 132 miljoonan euron (vienti) edestä. Suomen osuus EU:n sisäisestä maataloustuotteiden kaupasta oli vuonna 2007 tuonnon osalta 2 778 miljoonaa euroa ja viennin osalta 855 miljoonaa euroa.

⁽³⁾ Asiassa 730/79, Philip Morris Holland BV v. Euroopan yhteisöjen komissio, 17.9.1980 annettu yhteisöjen tuomioistuimen tuomio, Kok. 1980, s. 2671.

3.2 Tuen soveltuvuus sisämarkkinoille

- (28) Päädyttyään Suomen viranomaisten toimittamien tietojen perusteella siihen, että käsiteltävänä olevalla ilmoituksella tehtävät muutokset vaikuttavat tuensaajayritysten osalta olevan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 1 kohdassa tarkoitettua valtiontukea, komission on arvioitava, soveltuuko tuki sisämarkkinoille. Tämän vuoksi on tarpeen selvittää, voitaisiinko tarkasteltavana olevaan toimenpiteeseen soveltaa joitain SEUT-sopimuksessa vahvistettuja poikkeuksia.
- (29) SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdassa määritään, että sisämarkkinoille soveltuvana voidaan pitää tukea tietyn taloudellisen toiminnan tai talousalueen kehityksen edistämiseen, jos tuki ei muuta kaupankäynnin edellytyksiä yhteisen edun kanssa ristiriitaisella tavalla.
- (30) Maatilojen investointitukea on arvioitava vuosiksi 2007–2013 vahvistettujen maa- ja metsätalousalan valtiontukea koskevien yhteisön suuntaviivojen IV.A jakson mukaisesti ja nuorten viljelijöiden aloitustukea mainittujen suuntaviivojen IV.F jakson mukaisesti. Tarkasteltavana olevaan tapaukseen ei sovelleta komission asetusta (EY) N:o 1857/2006 (¹), sillä ilmoitettu järjestelmä on jo pantu täytäntöön.

Maatilojen investointituki

- (31) Suuntaviivojen IV.A jakson mukaan jäsenvaltiot voivat myöntää maatilainvestointeihin tukea tietyin edellytyksin.
- (32) Maatilojen investointituen tarkoituksesta on tuotantokustannusten supistaminen, tuotannon parantaminen ja uudelleensuuntaaminen, laadun parantaminen sekä luonnonympäristön suojele ja parantaminen tai hygieniaolosuhteiden tai eläinten hyvinvointia koskevien vaatimusten parantaminen (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 3 kohtaan). Kuten edellä 14 kohdassa todetaan, tarkasteltavana olevassa järjestelmässä pyritään näihin tavoitteisiin.
- (33) Tuen bruttointensiteetti ei voi ylittää 40:tä prosenttia tukikelpoisista kustannuksista (50:tä prosenttia epäsuotuisilla alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a kohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla), 60:tä prosenttia tukikelpoisista investoinneista epäsuotuisilla alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a kohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla ja 50:tä prosenttia muilla alueilla, jos nuoret viljelijät tekevät investoinnit viiden vuoden kuluessa tilanpidon aloittamisesta, ja se voidaan korottaa 60 prosenttiin (75 prosenttiin epäsuotuisilla alueilla), jos investoinneista aiheutuu lisäkustannuksista, jotka liittyvät ympäristön suojeleun ja sen parantamiseen (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 2 kohtaan). Kuten edellä 17 kohdassa on kuvattu, viljelijöille tässä järjestelmässä myönnettävän investointituen tuki-intensiteetti on 50 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista epäsuotuisilla alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a kohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla (60 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jos investoinneissa noudatetaan komission päätöksiä, jotka koskevat Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyin sopimuksen 141 ja 142 artiklan mukaista tukea), 60 prosenttia tukikelpoisista

kustannuksista nuorten viljelijöiden osalta epäsuotuisilla alueilla tai neuvoston asetuksen (EY) N:o 1698/2005 36 artiklan a kohdan i, ii tai iii alakohdassa tarkoitetuilla alueilla, jos investoinnit tehdään viiden vuoden kuluessa tilanpidon aloittamisesta (70 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jos investoinneissa noudatetaan komission päätöksiä, jotka koskevat Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyin sopimuksen 141 ja 142 artiklan mukaista tukea) ja 75 prosenttia tukikelpoisista kustannuksista, jos investoinneista aiheutuu lisäkustannuksista, jotka liittyvät luonnonympäristön suojeleluun ja parantamiseen, kotieläintuotantotilojen hygieniaolosuhteiden tai tilalla kasvatettavien eläinten hyvinvoinnin parantamiseen ja jotka ovat aiheutuneet hiljattain käyttöönnotettujen vähimäisvaatimusten käyttöönnotolle asetettujen määäräkojen kuluessa. Tämä korotus voidaan myöntää ainoastaan investointeihin, joilla ylitetään yhteisön voimassa olevat vähimäisvaatimukset, tai investointeihin, jotka tehdään hiljattain käyttöönnotettujen vähimäisvaatimusten täyttämiseksi. Korotuksen on rajoitettava yksinomaan tukikelpoisien tarvittaviin lisäkustannuksiin eikä sitä sovelleta tuotantokapasiteettia lisääviin investointeihin. Edellä 17 kohdassa kuvatut tuki-intensiteetit noudattavat suuntaviivojen 28 kohtaa ja enimmäismäärää, jotka on vahvistettu liittymisopimuksen 141 ja 142 artiklan mukaisen tuen hyväksyvissä komission päätöksissä. Suomen viranomaiset ovat lisäksi vahvistaneet, että kun kyse on investointien aiheuttamista lisäkustannuksista, jotka liittyvät luonnonympäristön suojeleluun ja parantamiseen taikka kotieläintuotantotilojen hygieniaolosuhteiden tai tilalla kasvatettavien eläinten hyvinvoinnin parantamiseen, korotus rajoittuu investointeihin, jotka joko ylittävät yhteisön voimassa olevat vähimäisvaatimukset tai tehdään hiljattain käyttöönnotettujen vähimäisvaatimusten täyttämiseksi. Korotettua tuki-intensiteettiä sovelletaan yksinomaan aiheellisiin lisäkustannuksiin eikä tuotantokapasiteettia lisääviin investointeihin (vrt. edellä 17 kohta).

- (34) Tukikelpoisien kustannuksiin voi kuulua kiinteän omaisuuden rakentaminen, hankinta tai parantaminen sekä koneiden ja laitteiden hankinta tai ostoleasing, mukaan luettuina tietokoneohjelmistot, emintään omaisuuserän markkina-arvoon asti, sekä edellä oleviin menoihin liittyvät yleiskulut, kuten arkkitehtien, insinöörien ja konsulttien palkkiot, toteutettavuustutkimukset sekä patenttien ja lisenssien hankinta (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 4 kohtaan). Nykyisen järjestelmän mukaiset tukikelpoiset kustannukset (vrt. edellä 15 kohta) kuuluvat komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 4 kohdan soveltamisalaan. Käsiteltävänä olevan ilmoituksen mukaan maanhankintaan ei myönnetä tukea.
- (35) Suomen viranomaiset ovat antaneet sitoumuksen, ettei tukea myönnetä (vrt. edellä 13–15 kohta)
- a) vaikeuksissa oleville yrityksille (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 5 kohtaan);
- b) jos se on vastoin yhteisistä markkinajärjestelyistä annetuissa neuvoston asetuksissa vahvistettuja kieltoja tai rajoituksia (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 6 kohtaan);

¹) EUVL L 358, 16.12.2006, s. 3.

- c) tuotanto-oikeuksien, eläinten tai yksivuotisten kasvien hankintaan tai yksivuotisten kasvien istuttamiseen (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 7 kohdan a ja b alakohtaan);
 - d) pelkkiin korvaaviin investointeihin (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 7 kohtaan);
 - e) maitoa ja maitotuotteita vastaavien tuotteiden tai niiden korvikkeiden valmistukseen (suuntaviivojen 29 kohta, viittaa komission asetuksen (EY) N:o 1857/2006 4 artiklan 10 kohtaan).
- (36) Suuntaviivojen 36 kohdan mukaan maatilojen investointitukea koskeviin ilmoituksiin olisi liitettyä asiakirjat, jotka osoittavat, että tuki on linjassa asianomaisten maaseudun kehittämishojelmiin kanssa ja että se kohdennettu selkeästi määriteltyihin tavoitteisiin, jotka kuvastavat tunnistettuja rakenteellisia ja alueellisia tarpeita sekä rakenteellisia haittoja. Suomen viranomaiset ovat toimittaneet tiedot, joiden mukaan järjestelmä täyttää nämä ehdot (vrt. edellä 11 kohta).

Nuorten viljelijöiden aloitustuki

- (37) Nuorten viljelijöiden aloitustukeen sovelletaan suuntaviivojen IV.F jaksoa. Suuntaviivojen 82 kohdan mukaan tällaista tukea voidaan myöntää ainoastaan alkutuottajille. Suomen viranomaiset ovat vahvistaneet, että tämä edellytys täytyy (vrt. edellä 20 kohta).
- (38) Suuntaviivojen 84 kohdan mukaan komissio katsoo nuorten viljelijöiden toiminnan aloittamista koskevan valtiontuen olevan SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan c alakohdan mukaista, jos se täyttää kaikki asetuksen (EY) N:o 1698/2005⁽¹⁾ 22 artiklassa ja komission antamissa mainittua asetusta koskevissa täytäntöönpanosäännöissä asetetut edellytykset.
- (39) Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 22 artiklan 1 kohdan mukaan aloitustukea voidaan myöntää henkilölle, jotka a) ovat alle 40-vuotiaita ja ryhtyvät ensimmäistä kertaa tilanpidosta vastaavaksi maatalousyrityjiksi; b) ovat riittävän ammattitaitoisia; c) esittävät maataloustoimintansa kehittämiseksi elinkeinosuunnitelman. Komission asetuksen (EY) N:o 1974/2006⁽²⁾ 13 artiklassa tarkennetaan vielä, että asetuksen (EY) N:o 1698/2005 22 artiklan 1 kohdassa säädettyjen aloitustuen edellytysten on täytettävä, kun tukihakemus jätetään. Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 22 artiklan 1 kohdassa tarkoitettujen ammattitaitovaatimusten täytämiseksi voidaan kuitenkin sallia tuen myöntämistä koskevan yksittäisen päättöksen päivämäärästä alkava enintään 36 kuukauden pituinen ajanjakso, jos nuori viljelijä tarvitsee mukautumisjakson, jonka kuluessa hän perustaa tilan tai uudistaa sen rakenteita, edellyttäen, että kyseisen kohdan c alakohdassa tarkoitettussa elinkeinosuunnitelmassa todetaan tällainen tarve. Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 22 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa elinkeinosuunnitelmassa on kuvattava vähintään seuraavia: tilan alkutilanne ja erityiset välietapit ja tavoitteet

⁽¹⁾ Neuvoston asetus (EY) N:o 1698/2005, annettu 20 päivänä syyskuuta 2005, Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahaston (maaseuturahaston) tuesta maaseudun kehittämiseen, EUVL L 277, 21.10.2005, s. 1–40.

⁽²⁾ EUVL L 368, 23.12.2006, s. 15.

uuden tilan toiminnan kehittämiseksi; yksityiskohtaiset tiedot investoinneista, koulutuksesta, neuvontapalveluista ja muista mahdollista tarpeellista toimista tilan toiminnan kehittämiseksi. Toimivaltaisen viranomaisen on arvioitava elinkeinosuunnitelmiin noudattamista viiden vuoden kuluessa tuen myöntämistä koskevan yksittäisen päättöksen päivämäärästä. Ottaen huomioon olosuhteet, joissa elinkeinosuunnitelma toteutetaan, jäsenvaltioiden on määriteltävä edellytykset jo maksetun tuen takaisin perimiselle, jos nuori viljelijä ei täytä elinkeinosuunnitelman ehtoja arvointihetkellä. Yksittäinen päätös nuoren viljelijän aloitusluen myöntämisestä on tehtävä 18 kuukauden kuluessa tilanpidon aloittamisesta, siten kuin tilanpidon aloittamisen määritellään jäsenvaltioiden voimassa olevassa lainsäädännössä. Nämä edellytykset täytyyvät (vrt. edellä 20–22 kohta).

- (40) Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 22 artiklan 2 kohtaa noudattaen tuki ei ylitä mainitun asetuksen liitteessä säädettyä enimmäismäärää ja, jos tuki yhdistyy Suomen tasavallan Euroopan unioniin liittymisestä tehdyin sopimuksien 141 ja 142 artiklan mukaiseen tukeen, tuki-intensiteetti ei yhteensä ylitä asianomaisissa komission päättöksissä sallittuja enimmäismäärää (vrt. edellä 23 kohta).
- (41) Asetuksen (EY) N:o 1698/2005 26 artiklan 1 kohdassa todetaan, että kun on kyse nuorista viljelijöistä, jotka saavat aloitustukea, tukea voidaan myöntää investointeihin, jotka tehdään voimassa olevien yhteisön vaatimusten täytämiseksi, jos investoinnit mainitaan asetuksen 22 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitettussa elinkeinosuunnitelmassa. Myönnnettävä lisäaika, jonka kuluessa vaatimukset on täytettävä, voi olla korkeintaan 36 kuukautta toiminnan aloittamispäivästä. Koska järjestelmästä tukea saavan on esittävä maataloustoimintansa kehittämiseksi elinkeinosuunnitelma ja lisäaika voi olla korkeintaan 36 kuukautta toiminnan aloittamispäivästä, tämä edellytys täytyy (vrt. edellä 22 kohta).
- Maatilojen investointituen ja nuorten viljelijöiden aloitustuen kannustava vaikutus*
- (42) Suuntaviivojen 16 kohdan mukaan tuensaajan jo toteuttamia toimenpiteitä varten taannehtivasti myönnetyn tuen ei voida katsoa sisältävän tarpeellista kannustavaa piirrettä, vaan se on katsottava toimintatueksi, jonka ainoana tarkoituksena on keventää tuensaajan taloudellista taakkaa. Jotta voitaisiin maksimoida tuen kannustava vaikutus ja helpottaa sen osoittamista ilmoituksen yhteydessä, jäsenvaltioiden vahvistamiin tukikelpoisuussääntöihin on sisällytettävä ennen tuen myöntämistä seuraavat vaiheet:

— Tukijärjestelmän mukaista tukea voidaan myöntää toteuttuihin toimiin tai vastaanotettuihin palveluihin vasta sen jälkeen, kun tukijärjestelmä on laadittu ja komissio on katsonut sen olevan perussopimuksen mukainen.

— Jos oikeus tuen saamiseen annetaan tukijärjestelmässä itsessään edellyttämättä mitään hallinnollisia lisätoimia, itse tuki voidaan myöntää toteuttuihin toimiin tai vastaanotettuihin palveluihin vasta sen jälkeen, kun tukijärjestelmä on laadittu ja komissio on katsonut sen olevan perussopimuksen mukainen.

- Jos tukijärjestelmässä edellytetään, että hakemus jätetään asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, itse tuki voidaan myöntää toteutettuihin toimiin tai vastaanotettuihin palveluihin vasta kun seuraavat edellytykset täytyvät: a) tukijärjestelmä on laadittu ja komissio on katsonut sen olevan perussopimuksen mukainen; b) tukihakemus on jätetty asianmukaisesti toimivaltaiselle viranomaiselle; c) asianomainen toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tukihakemuksen sitten, että se velvoittaa viranomaisen myöntämään tuen ja että myönnettävän tuen määrä tai määrän laskutapa on selvästi ilmoitettu; toimivaltainen viranomainen voi hyväksyä hakemuksen vain, jos tukeen tai tukijärjestelmään käytettävissä olevia määrärahoja ei ole kulutettu loppuun.
- (43) Suomen viranomaiset ovat vahvistaneet, että käsiteltävään olevan ilmoituksen mukaista uutta tukea (kun kyseessä ei ole jo myönnetyn tuen tukiedellytysten muuttaminen taannehtivasti) voidaan myöntää toteutettuihin toimiin tai vastaanotettuihin palveluihin vasta sen jälkeen, kun tukijärjestelmä on laadittu ja komissio on katsonut sen olevan EY:n perussopimuksen mukainen. Jos oikeus tuen saamiseen annetaan tukijärjestelmässä itsessään edellyttämättä mitään hallinnollisia lisätoimia, itse tuki myönetään toteutettuihin toimiin tai vastaanotettuihin palveluihin vasta sen jälkeen, kun tukijärjestelmä on laadittu ja komissio on katsonut sen olevan perussopimuksen mukainen. Jos tukijärjestelmässä edellytetään, että hakemus jätetään asianomaiselle toimivaltaiselle viranomaiselle, itse tuki myönetään toteutettuihin toimiin tai vastaanotettuihin palveluihin vasta kun seuraavat edellytykset täytyvät: a) tukijärjestelmä on laadittu ja komissio on katsonut sen olevan perussopimuksen mukainen; b) tukihakemus on asianmukaisesti jätetty toimivaltaiselle viranomaiselle; c) asianomainen toimivaltainen viranomainen on hyväksynyt tukihakemuksen sitten, että se velvoittaa viranomaisen myöntämään tuen ja että myönnettävän tuen määrä tai määrän laskutapa on selvästi ilmoitettu; toimivaltainen viranomainen hyväksyy hakemuksen vain, jos tukeen tai tukijärjestelmään käytettävissä olevia määrärahoja ei ole kulutettu loppuun (vrt. edellä 10 kohta).
- (44) Ottaen huomioon, mitä viranomaiset ovat edellä 10 kohdassa asiasta vakuuttaneet, komissio päättlee, että suuntaavioiden 16 kohdassa kuvattu kannustava vaikutus toteutuu, kun kyseessä on uusi tuki, jota myönetään tämän päätöksen päivämäärän jälkeen otetuille lainoille.

- (45) Osa ilmoituksesta kuitenkin koskee jo myönnetyn tuen tukiedellytysten muuttamista taannehtivasti tavalla, joka vaikuttaa keventävän takkaa, jonka tuensaaja otti kantaakseen tuen myöntämishetkellä, ja johtavan siten mahdollisen uuden tuen myöntämiseen jo toteutetuille toimille. Tältä osin komissio katsoo alustavasti, että Suomen viranomaisten suunnittelema muutos on toimintatukea. Komissio epäilee, ettei tällaisen tuen myöntäminen olisi suuntaavioiden 16 kohdan mukaista, sillä tuensaajan jo toteuttamia toimenpiteitä varten taannehtivasti myönnetyt tuen ei kyseisen kohdan mukaan voida katsoa sisältävän tarpeellista kannustavaa piirrettä, vaan se on katsottava toimintatueksi, jonka ainoana tarkoitukseksi on keventää tuensaajan taloudellista taakkaa (vrt. edellä 42 kohta).

3.3 Päätelmä

- (46) Edellä esitetyn perusteella komissio päättlee, että ilmoitettu tuki täyttää vuosiksi 2007–2013 vahvistetuissa maa- ja metsätalousalan valtiontukea koskevissa yhteisön suuntaviivoissa vahvistetut edellytykset, jos tuki on tarkoitettu myöntää otettuihin lainoihin, jotka koskevat tämän päätöksen päivämäärän jälkeen toteutettuja toimia tai vastaanotettuja palveluja.
- (47) Siltä osin, kun kyseessä on se osa ilmoitettua toimenpidettä, jolla muutetaan tämän päätöksen päivämäärän mennessä myönnetyn tuen tukiedellytyksiä, komissio on asetuksen (EY) N:o 659/1999 4 artiklan 4 kohdan mukaisesti päättänyt käynnistää muodollisen tutkintamenettelyn.

4. PÄÄTÖS

- (48) Edellä esitetyn perusteella komissio on päättänyt katsoa, että ilmoitettu tuki soveltuu sisämarkkinoille SEUT-sopimuksen 107 artiklan 3 kohdan a alakohdan mukaisesti, kun kyseessä ovat otetut lainat, jotka koskevat tämän päätöksen päivämäärän jälkeen toteutettuja toimia tai vastaanotettuja palveluja.
- (49) Kun kyseessä on se osa ilmoitettua toimenpidettä, jolla muutetaan tämän päätöksen päivämäärän mennessä myönnetyn tuen tukiedellytyksiä, komissio kehottaa SEUT-sopimuksen 108 artiklan 2 kohdassa tarkoitettua menettelyä noudattaen, että Suomi esittää huomautuksensa ja toimittaa kaikki tukitoimenpiteen arvioimiseksi tarpeelliset tiedot kuukauden kuluessa tämän kirjeen vastaanottamisesta.
- (50) Komissio ilmoittaa Suomelle tiedottavansa asiasta asianomaisille julkistamalla tämän kirjeen ja sen tiivistelman *Euroopan unionin virallisessa lehdessä*. Komissio tiedottaa asiasta myös ETA-sopimuksen allekirjoittaneiden EFTA-maiden asianomaisille julkaisemalla tiedonannon *Euroopan unionin virallisen lehden* ETA-täydennysosassa sekä EFTA:n valvontaviranomaiselle lähettämällä sille jäljennöksensä tästä kirjeestä. Kaikkia mainittuja asianomaisia kehotetaan esittämään huomautuksensa kuukauden kuluessa julkaisupäivästä.»

«Kommissionen vill genom denna skrivelse informera Finland om att den, efter att ha granskat de upplysningar som era myndigheter har tillhandahållit om stödet i fråga, har beslutat att inleda det förfarande som anges i artikel 108.2 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat EUF-fördraget). Förfarandet avser stöd som beviljats till och med dagen för detta beslut, medan kommissionen inte invänder mot det stöd som beviljas från och med dagen för detta beslut då det är förenligt med EUF-fördraget.

1. FÖRFARANDE

- (1) Finlands ständiga representation vid Europeiska unionen anmälde genom en skrivelse av den 21 februari 2011 (registerad samma dag) åtgärden ifråga till kommissionen i enlighet med artikel 108.3 i EUF-fördraget.

- (2) De finländska myndigheterna lämnade kompletterande upplysningar genom skrivelser av den 28 mars 2011, 15 april 2011 och 16 juni 2011 (registrerade samma dag).

2. BESKRIVNING

2.1 Benämning

- (3) Ändring av startstöd till unga jordbruksägare och investeringsstöd som beviljats enligt lagen om finansiering av landsbygdsnäringsverksamhet.

2.2 Mottagare

- (4) Drygt 1 000 små och medelstora stödmottagare verksamma inom primär jordbruksproduktion.

2.3 Budget

- (5) 7 miljoner euro under perioden 2011–2012.

2.4 Varaktighet

- (6) 1.1.2000–31.12.2012.

2.5 Bakgrund

2.5.1 Beskrivning av de ändringar som denna anmälan innebär

- (7) Den åtgärd som de finländska myndigheterna anmäler avser en ändring av startstöd till unga jordbruksägare och investeringsstöd, som beviljats enligt de gällande stödordningarna N 97/2000, N 160/2000 och N 264/2000. Dessa godkändes genom beslut SG(2000) D/107394 av den 9 oktober 2000 och ändrades genom stödordning N 679/02, godkänd genom beslut K(2003) 1872 av den 10 juni 2003, samt stödordning N 237/04, godkänd genom beslut K(2004) 4323 av den 3 november 2004. Vidare uppger de finländska myndigheterna att stödordningen från och med 2004 har använts för att genomföra den investeringsstödordning som ingår i det nationella stödet enligt artikel 141 i anslutningsakten för Finland⁽¹⁾ och långsiktigt nationellt jordbruksstöd i Finlands norra regioner som beviljas enligt artikel 142 i anslutningsakten för Finland⁽²⁾.

- (8) Anmälan avser startstöd till unga jordbruksägare och investeringsstöd som beviljats enligt ovannämnda stödordningar i form av en räntesubvention. I gällande stödordningar har de finländska myndigheterna fastställt villkoret att låntagaren ska betala minst 2 % i ränta. Genom föreliggande ändring avser de finländska myndigheterna att för åren 2011 och 2012 sänka stödmottagarens egna ränteandel från minst 2 % till minst 1 %. Enligt de finländska myndigheterna ska den planerade sänkningen gälla nya bidrag som

⁽¹⁾ Kommissionens beslut nr K(2008) 696 av den 27 februari 2008 om godkännande av ett finländskt nationellt stödprogram för genomförande av särskilt artikel 141 i Akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning. De tidigare besluten om stöd enligt artikel 141 antogs den 16 mars 2004 (kommissionens beslut nr K(2004) 475), 14 mars 2000 (kommissionens beslut 2000/364/EG) och 22 december 1999 (kommissionens beslut 2000/167/EG).

⁽²⁾ Långsiktigt statligt stöd till jordbruksföretag i de nordliga områdena i Finland. Kommissionens senaste beslut om stöd enligt artikel 142 antogs den 22 december 2005 (beslut nr K(2005) 5599) och 30 april 2009 (beslut nr K(2009) 3067).

beviljas enligt gällande stödordningar tills dessa löper ut men även bidrag som redan beviljats enligt nämnda stödordningar.

2.5.2 Beskrivning av stödåtgärderna

- (9) Stödet enligt gällande stödordningar kan beviljas i form av (eller en kombination av) direktstöd, subventionerat lån eller statlig garanti. Anmälan avser stöd i form av en räntesubvention som antingen beviljas för ett statligt lån eller normalt banklån som tas av stödmottagaren. Vid statliga lån är det maximala stödet 5 procentenheter, medan det vid lån med subventionerad ränta är 4 procentenheter i förhållande till låneräntan. Enligt de finländska myndigheterna är låneräntan i bågge fallen alltid marknadsräntan, som minskas med stödet för varje ränteperiod.
- (10) Vidare uppger de finländska myndigheterna att stödordningen kommer att innebära en automatisk rättighet för stödmottagaren att få en minskning av det egna bidraget till den tillämpliga räntesatsen eller också kommer i vissa fall en ansökan att krävas. I respektive fall bekräftade myndigheterna att punkt 16 kommer att efterlevas i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013⁽³⁾ (nedan kallade riktlinjerna).
- (11) Vidare har de finländska myndigheterna visat att det föreslagna stödet är förenligt med berört landsbygdsutvecklingsprogram och att det har klart definierade mål som återspeglar kartlagda strukturella och territoriella behov samt strukturella nackdelar.
- 2.5.2.1 Investeringsstöd**
- (12) Investeringsstöd beviljas från och med år 2000 och har godkänts genom kommissionens beslut SG(2000) D/107394 av den 9 oktober 2000 om statliga stödordningar N 97/2000, N 160/2000 och N 264/2000. Föreliggande stödordning ändrades genom stödordning N 679/02, som godkändes genom beslut K(2003) 1872 av den 10 juni 2003.
- (13) Den 1 januari 2007 trädde gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013 i kraft. I punkt 196 i dessa anmodades medlemsstaterna att senast den 31 december 2007 ändra sina befintliga stödordningar för att följa dessa riktlinjer. Undantaget var befintliga stödordningar för investeringar i samband med bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, som skulle avskaffas senast den 31 december 2008 och för investeringar som avser inköp av mark i jordbruksföretag, som senast den 31 december 2008 skulle ändras i enlighet med dessa riktlinjer. De finländska myndigheterna har bekräftat att de har vidtagit lämpliga åtgärder för att anpassa befintliga stödordningar till riktlinjerna. I föreliggande anmälan uppger de finländska myndigheterna bland annat följande:
- (14) Investeringsstödet till jordbruksföretag syftar till att sänka produktionskostnaderna, förbättra och omorganisera produktionen, höja kvaliteten, bevara och förbättra miljön, uppfylla standarder för djurhygien och diversifiera verksamheterna. Stödet omfattar inte rena ersättningsinvesteringar och är heller inte knutet till investeringar som

⁽³⁾ EUT C 319, 27.12.2006, s. 1.

rör produkter som omfattas av produktionsrestriktioner eller en begränsning av gemenskapsstödet för enskilda jordbruksföretag, företag eller bearbetningsanläggningar inom ramen för en gemensam marknadsordning (inklusive direktstöd) finansierad av EGF, som skulle kunna medföra en ökning av produktionskapaciteten så att dessa restriktioner eller begränsningar överskrider.

- (15) Stödet är begränsat till jordbruksföretag som inte är i svårigheter och omfattar inte framställning och saluföring av imitations- eller ersättningsprodukter för mjölk och mjölkprodukter.
- (16) Stödberättigande utgifter får avse byggnation, förvärv eller förbättring av fast egendom, inköp eller hyrköp av maskiner och ny utrustning, bland annat datorprogram, upp till tillgångens marknadsvärde, exklusive kostnader som hör samman med ett hyresavtal och fasta kostnader i förbindelse med de två tidigare utgiftstyperna. Stödet får täcka inköp av begagnad utrustning, men endast för små och medelstora företag med låg teknisk nivå och litet kapital. Däremot omfattar stödordningen inte inköp av produktionsrättigheter, djur och ettåriga växter samt planteringar av växter. Föreliggande anmälan avser inte stöd för markförvärv.
- (17) Stödnivån för investeringsstöd till jordbruksföretag är högst 50 % av de stödberättigande kostnaderna i mindre gynnade områden eller områden som avses i artikel 36 a i, ii eller iii i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (¹) (högst 60 % av de stödberättigande kostnaderna vid investeringar genomförda i enlighet med kommissionsbeslut om stöd som beviljas i enlighet med artiklarna 141 och 142 i anslutningsakten för Finland). Vidare är stödnivån högst 60 % för unga jordbruksföretagars stödberättigande kostnader i mindre gynnade områden eller områden som avses i artikel 36 a i, ii eller iii i rådets förordning (EG) nr 1698/2005, om de genomför investeringarna inom fem år från etableringen (högst 70 % av de stödberättigande kostnaderna vid investeringar genomförda i enlighet med kommissionsbeslut om stöd som beviljas i enlighet med artiklarna 141 och 142 i anslutningsakten för Finland). Slutligen är de högst 75 % av de stödberättigande kostnaderna vid investeringar som leder till extra kostnader i samband med bevarande och förbättring av miljön, förbättring av hygienförhållandena på djurhållningsföretag eller av djurskyddet inom djurhållningen som genomförs inom tidsfristerna för införlivande av de nyligen införda minimikraven.
- (18) De finländska myndigheterna bekräftar att vid investeringar som leder till extra kostnader i samband med bevarande och förbättring av miljön, förbättring av hygienförhållandena på djurhållningsföretag eller av djurskyddet inom djurhållningen, är de extra kostnaderna begränsade till investeringar som antingen överstiger gemenskapens gällande minimikrav eller uppfyller nyligen införda minimistandarder. Den högre stödnivån är begränsad till de nödvändiga extra kostnaderna och avser inte investeringar som höjer produktionskapaciteten.

2.5.2.2 Startstöd till unga jordbruksföretag

- (19) Startstöd beviljas från och med år 2000 och har godkänts genom kommissionens beslut SG(2000) D/107394 av den

9 oktober 2000 om statliga stödordningar N 97/2000, N 160/2000 och N 264/2000. Den befintliga stödordningen ändrades genom stödordning N 679/02, som godkändes genom beslut K(2003) 1872 av den 10 juni 2003, och N 237/04 som godkändes genom beslut K(2004) 4323 av den 3 november 2004. De finländska myndigheterna uppger att den 30 juni 2008 det sista startstödet beviljades till unga jordbruksföretagars enligt de nuvarande stödordningarna och de bekräftar att inga nya stöd kommer att beviljas. Dessutom har de finländska myndigheterna bekräftat att sedan gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbrukssektorn 2000–2006 upphört att gälla, har adekvata åtgärder vidtagits i enlighet med punkt 196 i de nuvarande riktlinjerna för att anpassa befintliga stödordningar till de nya riktlinjerna. Bland annat uppger de finländska myndigheterna i föreliggande anmälan följande:

- (20) Startstödet till unga jordbruksföretagars beviljades primärproducenter på följande villkor: Jordbruksföretaget var yngre än 40 år, hade tillräcklig yrkeskunskap och yrkesskicklighet, skulle för första gången starta ett jordbruksföretag som ledare för detta och hade lämnat in en affärsplan för företagets utveckling. I affärsplanen skulle åtminstone jordbruksföretagets utgångsläge beskrivas samt särskilda milstolpar och mål för utvecklingen av det nya företagets verksamhet. Vidare skulle närmare uppgifter ingå om investeringar, utbildning, rådgivning eller andra insatser som krävdes för att utveckla jordbruksföretagets verksamhet. Den behöriga myndigheten bedömde överensstämmelsen med affärsplanen senast fem år efter dagen för det enskilda beslutet om att bevilja stöd. När den beaktade omständigheterna för affärsplanens genomförande, skulle den behöriga myndigheten fastställa villkoren för återvinning av det stöd som redan mottagits om den unge jordbruksföretaget skulle ha misslyckats att uppfylla kraven i affärsplanen vid tidpunkten för bedömningen.
- (21) De finländska myndigheterna uppger att alla ovanstående kriterier för stödberättigande måste vara uppfyllda, när det enskilda beslutet om att bevilja stödet fattades. Undantaget var kravet på tillräcklig yrkeskunskap för vilket stödmottagaren beviljades 36 månaders anstånd. Det enskilda beslutet att bevilja startstöd för unga jordbruksföretagars fattades senast arton månader efter etableringen som denna definieras i gällande bestämmelser i Finland.
- (22) De finländska myndigheterna bekräftar att åtgärden är för enlig med gällande gemenskapsnormer eller nationella normer eller också har den som mål att säkra överensstämmelse med gemenskapens eller nationella normer enligt den inlämnade affärsplanen. Uppskovet för att uppfylla normen överstiger inte 36 månader räknat från etableringsdatum.
- (23) Stödet till unga jordbruksföretagars beviljades i form av ett enårigsbidrag och en räntesubvention. Föreliggande anmälan avser endast stöd i form av räntesubventioner. De finländska myndigheterna har bekräftat att stödnivån för startstöd till unga jordbruksföretagars som beviljades i form av räntesubvention låg i linje med reglerna för statligt stöd och kommissionens antagna beslut om stöd som beviljas i enlighet med artiklarna 141 och 142 i anslutningsakten för Finland.

⁽¹⁾ EUT L 277, 21.10.2005, s. 1.

2.6 Rättslig grund

- Maaseutuelinkeinojen rahoituslaki (329/1999) muutokseen (Lag om finansiering av landsbygdsnäringsr).
- Laki maaseutuelinkeinojen rahoituslain muuttamisesta annetun lain voimaanpanosta annetun lain muuttamisesta (1154/2010).

3. PRELIMINÄR BEDÖMNING AV ÅTGÄRDEN

- (24) I artikel 6.1 i rådets förordning (EG) nr 659/1999 av den 22 mars 1999 fastställs att beslutet om att inleda ett formellt granskningsförfarande ska sammanfatta relevanta sak- och rättsfrågor och att det även ska innehålla kommissionens preliminära bedömning av stödets art och kommissionens tvivel beträffande åtgärdens förenlighet med den inre marknaden.

3.1 Förekomst av stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget

- (25) Enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget är stöd som ges av en medlemsstat eller med hjälp av statliga medel, av vilket slag det än är, som snedvridenhet eller hotar att snedvrider konkurrensen genom att gynna vissa företag eller viss produktion, oförenligt med den inre marknaden i den utsträckning det påverkar handeln mellan medlemsstaterna.
- (26) Det stöd som beviljats enligt föreliggande anmälan finansieras med statliga medel och gynnar vissa företag (jfr punkterna 3–4 ovan). Enligt EU-domstolens rättspraxis kan stöd till ett företag snedvrider handeln mellan medlemsstater, om detta företag är verksamt på en marknad som omfattas av handel inom unionen (¹). Stödmottagarna är verksamma på en marknad där handel inom unionen förekommer (²). Enbart det faktum att ett företag får ökad konkurrenskraft i förhållande till konkurrerande företag genom en ekonomisk fördel som det inte skulle ha fått inom ramen för sin vanliga verksamhet visar att det finns en risk för snedvrider konkurrensen (³). Det är därför sannolikt att det här är fråga om en åtgärd som snedvrider konkurrensen och som påverkar handeln mellan medlemsstaterna.

(27) Således är villkoren i artikel 107.1 uppfyllda.

3.2 Stödets förenlighet

- (28) Utifrån de finländska myndigheternas inlämnade uppgifter har kommissionen dragit slutsatsen att de ändringar som denna anmälan innebär torde utgöra statligt stöd enligt artikel 107.1 i EUF-fördraget för de företag som är stödmottagare. Den måste nu undersöka om stödet är förenligt med den inre marknaden. För detta bör det fastställas om något av undantagen i EUF-fördraget kan tillämpas på åtgärden i fråga.

⁽¹⁾ Se särskilt domstolens dom av den 13 juli 1988 i mål 102/87, Frankrike mot kommissionen, REG 1988, s. 4067.

⁽²⁾ Jordbrukssektorn är mycket öppen för handel inom EU: Under 2007 omsattes jordbruksprodukter till ett värde av 236 905 miljoner euro (import) respektive 239 132 miljoner euro (export) genom handel inom EU. Gentemot EU uppgick Finlands import respektive export av jordbruksprodukter till 2 778 respektive 855 miljoner euro år 2007.

⁽³⁾ Domstolens dom av den 17 september 1980 i mål 730/79, Philip Morris Holland BV mot kommissionen, REG 1980, s. 2671.

(29) I artikel 107.3 c i EUF-fördraget anges att 'stöd för att underlätta utveckling av vissa näringsverksamheter eller vissa regioner, när det inte påverkar handeln i negativ riktning i en omfattning som strider mot det gemensamma intresset' anses vara förenligt med den inre marknaden.

(30) Investeringsstöd till jordbruksföretag ska bedömas i enlighet med avsnitt IV.A i riktlinjerna och startstöd till unga jordbrukare i enlighet med avsnitt IV.F i dessa. Kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006 (⁴) är inte tillämplig på föreliggande ärende, eftersom den anmälda stödordningen redan har genomförts.

Stöd till investeringar i jordbruksföretag

(31) Enligt avsnitt IV.A i riktlinjerna kan medlemsstaterna bevilja jordbruksföretag investeringsstöd, om en rad villkor uppfylls.

(32) Investeringsstöd till jordbruksföretag ska bidra till en minskning av produktionskostnader, förbättring och omstrukturering av produktion, kvalitetsförbättring, bevarande och förbättring av miljön eller förbättring av hygienförhållandena på djurhållningsföretag eller av djurskyddet inom djurhållningen (punkt 29 i riktlinjerna som hänvisar till artikel 4.3 i förordning (EG) nr 1857/2006). Enligt punkt 14 ovan har stödordningen dessa syften.

(33) Bruttostödnivåer får inte överstiga 40 % av de stödberättigande kostnaderna (50 % i mindre gynnade områden eller områden som avses i artikel 36 a i, ii och iii i rådets förordning (EG) nr 1698/2005). Vidare får de inte överstiga 60 % av de stödberättigande investeringarna i mindre gynnade områden eller områden som avses i artikel 36 a i, ii eller iii i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 och 50 % i andra områden. Det senare gäller även unga jordbrukares investeringar inom fem år efter etableringen men denna nivå får höjas till 60 % (75 % i mindre gynnade områden), om investeringarna leder till extra kostnader för skydd och förbättring av miljön (punkt 29 i riktlinjerna, som hänvisar till artikel 4.2 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006). Enligt punkt 17 ovan är föreliggande stödordnings nivå för investeringsstöd till jordbrukare högst 50 % av de stödberättigande kostnaderna i mindre gynnade områden eller områden som avses i artikel 36 a i, ii eller iii i rådets förordning (EG) nr 1698/2005 (högst 60 % av de stödberättigande kostnaderna vid investeringar genomförda i enlighet med kommissionsbeslut om stöd som beviljas i enlighet med artiklarna 141 och 142 i anslutningsakten för Finland). Vidare är stödnivån högst 60 % för unga jordbrukares stödberättigande kostnader i mindre gynnade områden eller områden som avses i artikel 36 a i, ii eller iii i rådets förordning (EG) nr 1698/2005, om de genomför investeringarna inom fem år från etableringen (högst 70 % av de stödberättigande kostnaderna vid investeringar genomförda i enlighet med kommissionsbeslut om stöd som beviljas i enlighet med artiklarna 141 och 142 i anslutningsakten för Finland). Slutligen är det högst 75 % av de stödberättigande kostnaderna vid investeringar som leder till extra kostnader i samband med bevarande och förbättring av

⁽⁴⁾ EUT L 358, 16.12.2006, s. 3.

miljön, förbättring av hygienförhållandena på djurhållningsföretag eller av djurskyddet inom djurhållningen som genomförs inom tidsfristerna för införlivande av de nyligen införda minimikraven. Denna ökning kan bara beviljas för investeringar som går längre än längsta gällande gemenskapskrav eller för investeringar som görs för att uppfylla nyligen införda minimistandarder. Ökningen ska begränsas till de extra stödberättigande kostnader som krävs och den får inte avse investeringar som ökar produktionskapaciteten. Stödnivåerna enligt punkt 17 ovan ligger i linje med punkt 28 i riktlinjerna och med fastställda begränsningar i kommissionens beslut om att godkänna stöd i enlighet med artiklarna 141 och 142 i anslutningsakten. Vidare har de finländska myndigheterna bekräftat att vid investeringar som leder till extra kostnader i samband med bevarande och förbättring av miljön, förbättring av hygienförhållandena på djurhållningsföretag eller av djurskyddet inom djurhållningen, är de extra kostnaderna begränsade till investeringar som antingen överstiger gemenskapens gällande minimikrav eller uppfyller nyligen införda minimistandarder. Den högre stödnivån är begränsad till de nödvändiga extra kostnaderna och avser inte investeringar som höjer produktionskapaciteten (jfr punkt 17 ovan).

- (34) Stödberättigande kostnader får omfatta byggnation, förvärv eller förbättring av fast egendom, inköp eller hyrköp av maskiner och utrustning, inklusive datorprogram, upp till tillgångens marknadsvärde och till dessa utgifter knutna allmänna kostnader, exempelvis för arvoden till arkitekter, ingenjörer och konsulter, genomförbarhetsstudier, förvärv av patent och licenser (punkt 29 i riktlinjerna som hänvisar till artikel 4.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006). De stödberättigande kostnaderna enligt föreliggande stödordning (jfr punkt 15 ovan) omfattas av artikel 4.4 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006. Föreliggande anmälan avser inte stöd för markförvärv.
- (35) De finländska myndigheterna har åtagit sig att inte bevilja stöd i följande fall (se punkterna 13–15 ovan):
 - a) Till företag i svårigheter (punkt 29 i riktlinjerna som hänvisar till artikel 4.5 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006).
 - b) I strid mot förbud eller restriktioner enligt någon av rådets förordningar om den gemensamma marknadsordningen (punkt 29 i riktlinjerna som hänvisar till artikel 4.6 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006).
 - c) För köp av produktionsrättigheter, djur och ettåriga växter, plantering av ettåriga växter (punkt 29 i riktlinjerna, som hänvisar till artikel 4.7 a–b i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006).
 - d) För enkla ersättningsinvesteringar (punkt 29 i riktlinjerna som hänvisar till artikel 4.7 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006).
 - e) För framställning av imitations- eller ersättningsprodukter för mjölk och mjölkprodukter (punkt 29 i riktlinjerna som hänvisar till artikel 4.7 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006).

jerna, som hänvisar till artikel 4.10 i kommissionens förordning (EG) nr 1857/2006).

- (36) I punkt 36 i riktlinjerna föreskrivs att anmälningar av investeringsstöd till jordbruksföretag ska åtföljas av dokumentation som visar att stödet är förenligt med det berörda programmet för landsbygdsutveckling och att stödet är inriktat på tydligt definierade mål som speglar kartlagda strukturella och territoriella behov samt strukturella nackdelar. De finländska myndigheterna har lämnat uppgifter om att föreliggande stödordning uppfyller dessa villkor (jfr punkt 11 ovan).

Startstöd till unga jordbrukare

- (37) Kapitel IV.F i riktlinjerna är tillämpligt på startstöd till unga jordbrukare. I punkt 82 i riktlinjerna anges att sådant stöd endast kan beviljas primärproducenter. De finländska myndigheterna har bekräftat att detta villkor är uppfyllt (jfr punkt 20 ovan).

- (38) I punkt 84 i riktlinjerna anges att kommissionen kommer att förklara att statligt stöd till unga jordbrukares etablering är förenligt med artikel 107.3 c i EUF-fördraget, om det uppfyller samtliga villkor i artikel 22 i förordning (EG) nr 1698/2005⁽¹⁾ och i varje genomförandebestämmelse till den förordningen som antas av kommissionen.

- (39) I enlighet med artikel 22.1 i förordning (EG) nr 1698/2005 kan startstöd beviljas personer som a) är under 40 år och som för första gången etablerar sig som ägare till ett jordbruksföretag, b) har tillräcklig yrkeskunskap och yrkesskicklighet för detta, och c) lämnar in en affärsplan för hur de vill utveckla sitt jordbruk. Vidare anges i artikel 13 i kommissionens förordning (EG) nr 1974/2006⁽²⁾ att villkoren för startstöd till unga jordbrukare enligt artikel 22.1 i förordning (EG) nr 1698/2005 ska vara uppfyllda vid den tidpunkt då ansökan om stöd lämnas in. När det gäller villkoren för yrkeskunskap och yrkesskicklighet får emellertid en tidsperiod på högst 36 månader beviljas från den dag då det enskilda beslutet att bevilja stöd fattas, för att uppfylla villkoren i artikel 22.1 b i förordning (EG) nr 1698/2005 om den unga jordbrukaren behöver en anpassningsperiod för att bilda eller omstrukturera företaget, förutsatt att detta behov anges i affärsplanen enligt artikel 22.1 c. Den affärsplan som avses i artikel 22.1 c i förordning (EG) nr 1698/2005 ska minst innehålla följande: Jordbruksföretagets utgångsläge samt särskilda milstolpar och mål för utvecklingen av det nya företagets verksamhet; närmare uppgifter om investeringar, utbildning, rådgivning eller andra insatser som krävs för att utveckla jordbruksföretagets verksamhet. Överensstämelsen med affärsplanen ska bedömas av den behöriga myndigheten senast fem år efter dagen för det enskilda beslutet om beviljande av stöd. Samtidigt som hänsyn tas till förhållandena vid genomförandet av affärsplanen ska medlemsstaterna fastställa villkor för återbetalning av stöd som redan har mottagits, ifall den unga jordbrukaren

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 1698/2005 av den 20 september 2005 om stöd för landsbygdsutveckling från Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (EJFLU) (EUT L 277, 21.10.2005, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 368, 23.12.2006, s. 15.

inte lyckas uppfylla villkoren i affärsplanen vid bedöningstidpunkten. Det enskilda beslutet att bevilja startstöd till unga jordbruksföretag ska fatta senast arton månader efter etableringen som denna definieras i gällande bestämmelser i medlemsstaterna. Dessa villkor är uppfyllda (jfr punkterna 20–22 ovan).

- (40) I enlighet med artikel 22.2 i förordning (EG) nr 1698/2005 kommer stödet inte att överstiga det högsta beloppet som fastställs i bilagan till den förordningen. Om stöd kombineras med stöd som beviljas i enlighet med artiklarna 141 och 142 i anslutningsakten för Finland, kommer de kombinerade stödnivåerna inte att överskrida de tak som godkänts genom kommissionens respektive beslut (jfr punkt 23 ovan).
- (41) I artikel 26.1 i förordning (EG) nr 1698/2005 föreskrivs att om unga jordbruksföretag erhåller startstöd, kan stöd beviljas för att investeringar ska uppfylla befintliga gemenskapsnormer, om detta är angivet i affärsplanen enligt artikel 22.1 c. Anstånd med att uppfylla normen får inte överstiga 36 månader från och med etableringstidpunkten. Eftersom mottagaren enligt denna stödordning ska lämna in en affärsplan för sitt jordbruksutveckling och anståndet inte överstiger 36 månader från och med etableringstidpunkten, är detta villkor uppfyllt (jfr punkt 22 ovan).

Stimulanseffekten av investeringsstöd till jordbruksföretag och startstöd till unga jordbruksföretag

- (42) I punkt 16 riktlinjerna föreskrivs att stöd som beviljas retroaktivt för verksamhet som mottagaren redan påbörjat inte kan anses innehålla den stimulanseffekten som krävs och att de ska anses utgöra driftsstöd som endast har till syfte att befria mottagaren från en finansiell börlig. För att stödets stimulanseffekt ska bli så stor som möjligt och för att detta ska vara lätt att påvisa vid en anmälan, ska medlemsstaternas regler för stödberättigande innehålla följande steg före beviljandet av stöd:

- Stöd enligt en stödordning får endast beviljas för verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk efter det att stödordningen har inrättats och av kommissionen förklarat den vara förenlig med fördraget.
- Om stödordningen skapar en automatisk rättighet att få stöd, som inte kräver någon ytterligare administrativ åtgärd, får stödet självt endast beviljas för verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk efter det att stödordningen har inrättats och av kommissionen förklarat den vara förenlig med fördraget.
- Om stödordningen kräver att en ansökan ska lämnas in till den berörda behöriga myndigheten, får stödet självt endast beviljas för verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk sedan följande villkor har uppfyllts: a) Stödordningen har inrättats och kommissionen har förklarat den vara förenlig med fördraget. b) En ansökan om stöd har på rätt sätt inlämnats till den berörda behöriga myndigheten. c) Den berörda behöriga myndigheten har godkänt ansökan så att den har förbundit sig att bevilja stödet, med tydlig uppgift om vilket stödbelopp som ska beviljas eller hur detta kommer att beräknas. Den behöriga myndigheten får fatta ett sådant beslut, endast om stödordningens budget inte är förbrukad (jfr punkt 10 ovan).

med tydlig uppgift om vilket stödbelopp som ska beviljas eller hur detta kommer att beräknas. Den behöriga myndigheten får fatta ett sådant beslut, endast om stödordningens budget inte är förbrukad.

- (43) De finländska myndigheterna har bekräftat att det nya stödet enligt föreliggande anmälan, oavsett den retroaktiva ändringen av villkoren för redan beviljat stöd, endast ska beviljas för verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk efter det att stödordningen har inrättats och av kommissionen förklarat den vara förenlig med fördraget. Om stödordningen skapar en automatisk rättighet att erhålla stöd, som inte kräver någon ytterligare administrativ åtgärd, får stödet självt endast beviljas för verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk efter det att stödordningen har inrättats och av kommissionen förklarat den vara förenlig med fördraget. Om stödordningen kräver att en ansökan ska lämnas in till den berörda behöriga myndigheten, får stödet självt endast beviljas för verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk efter det att följande villkor har uppfyllts: a) Stödordningen har inrättats och kommissionen har förklarat den vara förenlig med fördraget. b) En ansökan om stöd har på rätt sätt inlämnats till den berörda behöriga myndigheten. c) Den berörda behöriga myndigheten har godkänt ansökan så att den har förbundit sig att bevilja stödet, med tydlig uppgift om vilket stödbelopp som ska beviljas eller hur detta kommer att beräknas. Den behöriga myndigheten får fatta ett sådant beslut, endast om stödordningens budget inte är förbrukad (jfr punkt 10 ovan).
- (44) Mot bakgrund av garantierna enligt punkt 10 ovan drar kommissionen slutsatsen att kravet på stimulanseffekt enligt punkt 16 i riktlinjerna är uppfyllt för nytt stöd som beviljas för lån som tas efter dagen för detta beslut.
- (45) Emellertid avser en del av anmälan en retroaktiv ändring av villkoren för redan beviljat stöd, som torde läta den berörda som stödmottagaren gick med på att bära när stödet beviljades och som innehåller att nytt stöd kan beviljas för verksamhet som redan har utförts. Om detta anser kommissionen preliminärt att ändringen som planeras av de finländska myndigheterna utgör ett driftsstöd. Kommissionen tvivlar på att beviljandet av sådant stöd skulle vara förenligt med punkt 16 i riktlinjerna, där det föreskrivs att stöd som beviljas retroaktivt för verksamhet som mottagaren redan påbörjat inte kan anses innehålla den stimulanseffekten som krävs och ska anses utgöra driftsstöd som endast har till syfte att befria mottagaren från en finansiell börlig (jfr punkt 42 ovan).
- 3.3 Slutsats**
- (46) Mot denna bakgrund drar kommissionen slutsatsen att det anmälda stöd som ska beviljas för lån som tas och avser verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk efter dagen för detta beslut uppfyller villkoren i gemenskapens riktlinjer för statligt stöd till jordbruk och skogsbruk 2007–2013.
- (47) Om den del av den anmälda åtgärden som ändrar villkoren för stöd som har beviljats fram till dagen för detta

beslut har kommissionen beslutat att inleda det formella granskningsförfarandet, i enlighet med artikel 4.4 i förordning (EG) nr 659/1999.

4. BESLUT

- (48) Mot bakgrund av vad som anförs ovan har kommissionen beslutat att det anmälda stödet är förenligt med den inre marknaden enligt artikel 107.3 c i EUF-fördraget, när det gäller lån som tas och verksamhet som redan har utförts eller tjänster som redan har tagits i anspråk efter dagen för detta beslut.
- (49) När det gäller den del av den anmälda åtgärden som ändrar villkoren för stöd som har beviljats fram till dagen för detta beslut, uppmanar kommissionen Finland, i enlighet med det förfarande som anges i artikel 108.2 i EUF-för-

draget, att inom en månad från mottagandet av denna skrivelse lämna synpunkter och tillhandahålla sådana uppgifter som kan vara till hjälp vid granskningen av stödåtgärden.

- (50) Kommissionen uppmärksammar Finland på att den kommer att underrätta berörda parter genom att offentliggöra denna skrivelse och en sammanfattningsartikel i *Europeiska unionens officiella tidning*. Kommissionen kommer även att underrätta berörda parter i de Eftaländer som är avtalslantande parter i EES-avtalet genom att offentliggöra ett tillkännagivande i EES-supplementet till *Europeiska unionens officiella tidning*, samt Eftas övervakningsmyndighet genom att skicka en kopia av denna skrivelse. Alla berörda parter kommer att uppmanas att inkomma med synpunkter inom en månad från dagen för offentliggörandet.»
-

Precio de suscripción 2011 (sin IVA, gastos de envío ordinario incluidos)

Diario Oficial de la UE, series L + C, solo edición impresa	22 lenguas oficiales de la UE	1 100 EUR al año
Diario Oficial de la UE, series L + C, edición impresa + DVD anual	22 lenguas oficiales de la UE	1 200 EUR al año
Diario Oficial de la UE, serie L, solo edición impresa	22 lenguas oficiales de la UE	770 EUR al año
Diario Oficial de la UE, series L + C, DVD mensual (acumulativo)	22 lenguas oficiales de la UE	400 EUR al año
Suplemento del Diario Oficial (serie S: Anuncios de contratos públicos), DVD semanal	Plurilingüe: 23 lenguas oficiales de la UE	300 EUR al año
Diario Oficial de la UE, serie C: Oposiciones	Lengua(s) en función de la oposición	50 EUR al año

La suscripción al *Diario Oficial de la Unión Europea*, que se publica en las lenguas oficiales de la Unión Europea, está disponible en 22 versiones lingüísticas. Incluye las series L (Legislación) y C (Comunicaciones e informaciones).

Cada versión lingüística es objeto de una suscripción aparte.

Con arreglo al Reglamento (CE) nº 920/2005 del Consejo, publicado en el Diario Oficial L 156 de 18 de junio de 2005, que establece que las instituciones de la Unión Europea no estarán temporalmente vinculadas por la obligación de redactar todos los actos en irlandés y de publicarlos en esta lengua, los Diarios Oficiales publicados en lengua irlandesa se comercializan aparte.

La suscripción al Suplemento del Diario Oficial (serie S: Anuncios de contratos públicos) reagrupa las 23 versiones lingüísticas oficiales en un solo DVD plurilingüe.

Previa petición, las personas suscritas al *Diario Oficial de la Unión Europea* podrán recibir los anexos del Diario Oficial. La publicación de estos anexos se comunica mediante una «Nota al lector» insertada en el *Diario Oficial de la Unión Europea*.

Venta y suscripciones

Las suscripciones a diversas publicaciones periódicas de pago, como la suscripción al *Diario Oficial de la Unión Europea*, están disponibles en nuestra red de distribuidores comerciales, cuya relación figura en la dirección siguiente de Internet:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_es.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) ofrece acceso directo y gratuito a la legislación de la Unión Europea. Desde este sitio puede consultarse el *Diario Oficial de la Unión Europea*, así como los Tratados, la legislación, la jurisprudencia y la legislación en preparación.

Para más información acerca de la Unión Europea, consulte: <http://europa.eu>

